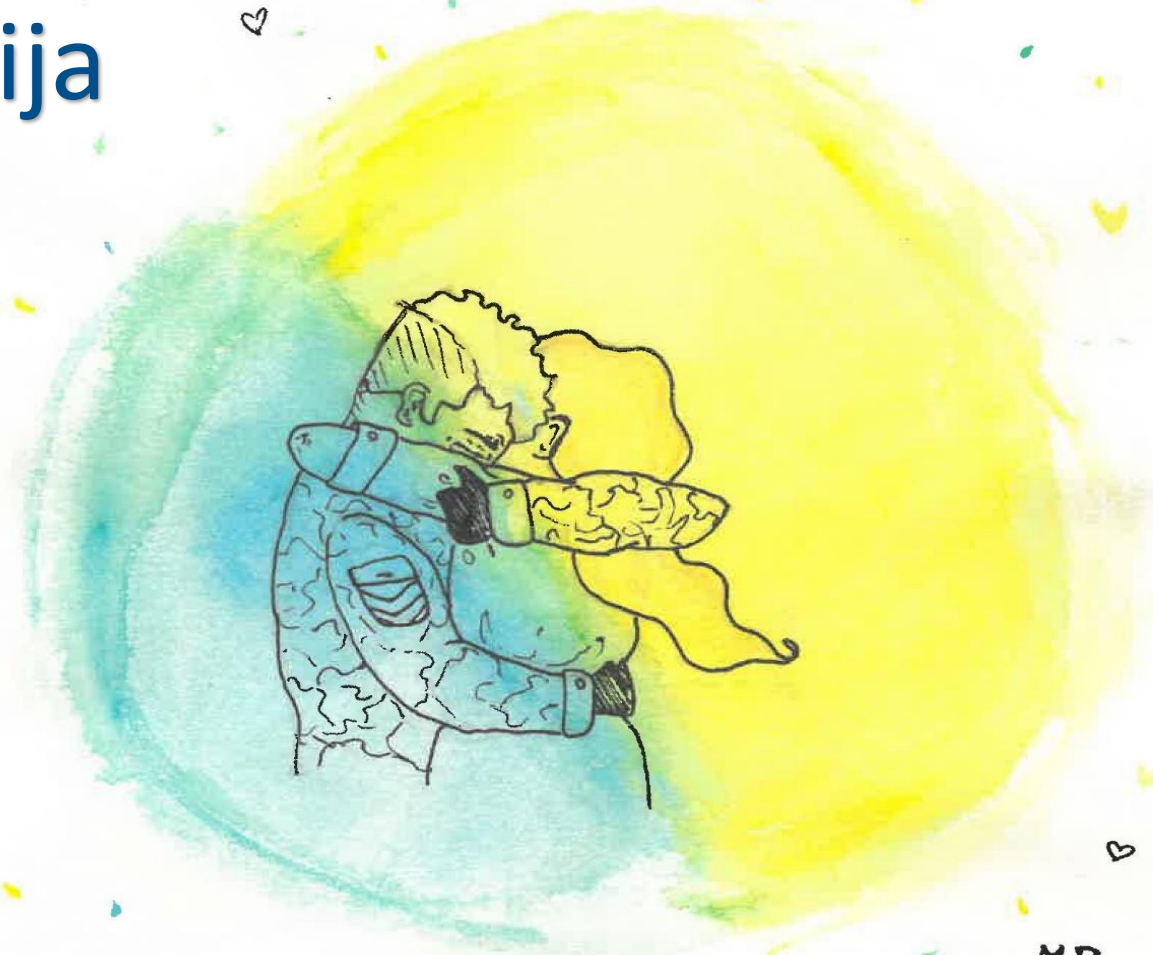

ŠOLARIJA ...

... ker
šola
prija

Šolsko leto
2021/22,
št. 26

Šolsko glasilo učencev
OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu

MP
22

KAZALO

UVODNE BESEDE	str. 2
MI SMO EKO	str. 3
ZA NAMI JE	str. 11
USTVARJALNICA	str. 30
NOVA FACA	str. 56
ENGLISH IS FUN	str. 60
ERASMUS+.....	str. 63
NAŠI DOSEŽKI	str. 65
ZA SLADOKUSCE	str. 77

KOLOFON

Uredniški odbor:

člani novinarskega krožka OŠ
Šmartno pri Slovenj
Gradcu

Mentorica:

Mateja Štamulak

Oblikovanje in grafična
obdelava:

Mateja Štamulak

Naslovnica:

Manca Praprotnik, 9. a

Zadnja stran:

Neža Vidovič, 8. b

Ilustracije:

učenci OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Fotografije: učenci in učitelji
OŠ Šmartno pri Slovenj
Gradcu

Izdala in založila:

OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Do morebitnih napak v šolskem časopisu **Šolarija**

... **ker šola prija**

je prišlo zgolj po naključju.

UVODNE BESEDE

Drage učenke in učenci!

Do konca šolskega leta 2021/2022 sta le še dva tedna pouka in verjamem, da ste že vsi v veselem pričakovanju poletnih počitnic. Upam, da boste uspešno opravili še zadnje obveznosti in se na koncu veselili svojega uspeha. V kolikor vam vse ni uspelo, kot ste načrtovali, se bo že v jeseni ponudila priložnost, da pokažete, da zmorete bolje.

Šolsko leto je bilo pestro in nenavadno. Dostikrat smo morali upoštevati ukrepe za zajezitev virusa in prilagajati izvajanje pouka, vendar nam je uspelo in šolsko leto smo izpeljali brez zapiranja šole. Veseli me, da smo lahko opravili sprejem za prvo- in drugošolce v šolsko skupnost, da smo lahko ponovno imeli gostjo ob podelitvi bralnih značk, da smo ponovno uživali ob nastopu naših pevcev, da smo s ponosom čestitali našim učencem za uspehe na športnih tekmovanjih in tekmovanjih iz znanj, da smo doživljali lepe trenutke ob proslavah in druženjih in da smo izpeljali vse načrtovane dejavnosti.

Pouk je velik, druženja so čudovita in to je najboljši recept za nasmešek na obrazu.

Želim vam čudovite počitnice s *Šolarijo* v roki.

Vsi zdravi in nasmejani se ponovno srečamo 1. 9. 2022.

Zdravko Jamnikar, ravnatelj

Dragi učenci in učenke!

Pred vami je nova številka časopisa *Šolarija ... ker šola prija*, ki upam, da vas bo spomnila na lepe, zanimive in prijetne dogodke, ki smo jih skupaj preživeli v tem šolskem letu. Uživajte v zasluženih počitnicah, pazite nase in se spočiti in polni pozitivne energije vrnite v šolo zopet septembra.

Mateja Štamulak, mentorica časopisa

MI SMO EKO

SLOVENSKI DAN BREZ ZAVRŽENE HRANE

22. aprila 2022 smo na OŠ ŠMARTNO PRI SLOVENJ GRADCU obeležili 2. *SLOVENSKI DAN BREZ ZAVRŽENE HRANE*. To je sicer naš vsakoletni projekt, ki ga izvajamo v programu EKOŠOLA. Naši učenci se že od prvega razreda tako pri malici kot pri kosilu navajajo na odgovoren odnos do hrane.

V prvih razredih pridejo učenci v šolo z različnimi navadami in odnosom do hrane, zato jih na spremembe navajamo **postopoma**. Ob koncu prvega razreda učenci že dobro razumejo, da je bolje vzeti manj, in če si še lačen, lahko vedno greš po novo porcijo. Razredniki v prvi triadi učencem hrano razrežejo na manjše kose. Kar ostane, ločijo na oporečno in neoporečno. V podaljšanem bivanju učenci z veseljem pojedjo, kar ostane od malice.

Pomembno je, da so v času malice z učenci v razredu prisotni učitelji. Med šolskim letom se v 2. in 3. triadi o problematiki hrane pogovarjamo na razrednih urah. Občasno merimo količino zavržene hrane pri malici in kosilu. Ekodetektivi, ki so prisotni v jedilnici v času kosila, vse učence spodbujajo, da jemljejo hrano **premišljeno**. Tri povedi pri razdelilnem pultu učence vsakodnevno opozarjajo na pravilen odnos do hrane, in sicer:

NAROČIM SEBI PRIMERNO KOLIČINO HRANE (manj juhe, več krompirja, manj mesa, več mesa itd.)

RPT (Ali lahko dobim še kos peciva, prosim?)

NE POZABIM NA BONTON (Hvala, gospa kuharica.)

Ali se nam je to delo z učenci obrestovalo?

Seveda. Po anketah sodeč so naši učenci dobro ozaveščeni glede problematike zavržene hrane. Učitelji opažamo, da se je odnos do hrane precej izboljšal. Od leta 2015, ko smo začeli s projektom *Hrana ni za tjavendan*, smo zmanjšali količino zavržene hrane za približno 50 %.

Še vedno opažamo področja, ki bi se jih dalo izboljšati in zmanjšati količino zavržene hrane, vendar je spreminjanje navad dolgotrajen proces, ki vsako leto zahteva veliko energije. Če bi to področje zanemarili, bi se kaj hitro spet znašli na začetku.

Renate Bašek, ekokoordinatorica

BILI SMO NA KOCERODU

Učenci naše šole so se po daljšem premoru, predvsem zaradi epidemioloških ukrepov v zadnjih dveh letih, končno ponovno udeležili dogodka *ODPRTA VRATA KOCERODA*, ki je potekal v koroškem centru za ravnanje z odpadki. V programu

Ekošola sodelujemo že od šolskega leta 1997/98. Od takrat in vse do danes se trudimo vplivati in ozaveščati naše učence, da se razvijajo v okoljsko odgovorne ljudi, ki jim bo mar za okolje in naravo. Povezovanje podjetij, ki so neposredno odgovorna za okolje, s šolajočo se mladino je izrednega pomena.

Naši učenci so se 23. aprila 2022 lahko na lastne oči prepričali, kako pomembno je pravilno ravnanje z odpadki, predvsem pa so bili začudeni, koliko odpadkov ljudje proizvedemo.

Na prvi stojnici so učenci 4. razreda – Vid Smrtnik, Misha Zih in Leon Merzdovnik – obiskovalcem predstavili, kako izdelamo preprost kompostnik. Že v šoli so raziskovali proces kompostiranja, svoje ugotovitve pa posredovali vsem, ki so nas obiskali.

Na drugi stojnici sta učenki 3. razreda Filipa Pranič Rotovnik in Tinka Kac razložili, da je kompost, ki ga lahko sami pridelamo, v bistvu gnojilo, ki ga moramo zmešati z zemljo. Mešanica nam služi za sajenje prvih spomladanskih sadik. Obiskovalce sta učenki naučili, kako pravilno posadimo sadike, da se »primejo«.

Renate Bašek in Damijana Poberžnik, mentorici

ŽELIM SI VRTNARITI

Za starim obzidjem Rotenturna se skriva »Urbani vrt«, tih in miren kotiček z nekaj vrtovi. Na prireditvi **Otroci vrtnarji**, ki je 7. maja 2022 potekala pod okriljem podjetja GARTLing iz Slovenj Gradca, se je zbralo kar nekaj vrtnarskih navdušencev, organizacij, podjetnikov in šol, ki se zavedamo pomena zdravega načina življenja.

Naši učenci – Tinka Kac, Ema Kiri Ruter, Filipa Pranič Rotovnik, Vid Smrtnik, Vita Hrastelj, Tija Bricman, Leon Merzdovnik, Ema Marhart, Anja Potočnik in Adam Černič – so kljub kislemu vremenu imeli polne roke dela. Obiskovalce so poučevali o pomenu komposta, učili so jih pravilno saditi sadike, opominjali k odgovorni rabi hrane in izvajali praktično delavnico vrtnarjenja, kako sploh začnemo vrtnariti.

Obiskovalci so jim z veseljem prisluhnili. Lahko rečem, da so se kot predstavniki OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu in programa Ekošola izvrstno odrezali. Pri delu jih je obiskala tudi snemalna ekipa koroške televizije KOR TV in novinarka Agora radia iz Celovca.

Tija Bricman iz 4. a je strnila svojo izkušnjo in povedala naslednje: »V soboto sem v Slovenj Gradcu sodelovala na predstavitvi naše Ekošole. Tam smo imeli svojo stojnico. Učiteljica nas je razporedila v skupine. Jaz sem bila v skupini, kjer smo s sošolkami predstavljale projekt Hrana ni za tjavendan oz. ni za v kompost. Obiskovalce smo ozaveščale, kako naša šola skrbi, da zavržemo čim manj hrane. Ljudem smo delile sadike in recepte za domačo vegeto. Ko smo vsi končali z delom, smo lahko šli pogledat še na druge stojnice. Preživela sem lep dan.«

Renate Bašek, mentorica

EKODAN – DAN ČEBEL

V četrtek, 19. maja 2022, smo imeli vsi učenci naše šole tehniški dan z naslovom *Ekodan – dan čebel*. Ta dan dejavnosti je potekal v obliki različnih delavnic. Učenci od 1. do 3. razreda so se v delavnicah menjavali, in sicer je vsak razred obiskal tri delavnice. V prvi delavnici so izdelovali kartonaste čebelice, s katerimi so okrasili slamice. Z izdelano slamico so si potem privoščili limonado, ki so jo iz svežih limon pripravili sami. Prav tako so si v tej delavnici ogledali risanko z naslovom *Zakaj čebelice nabirajo med*. V drugi skupini so učenci v telovadnici plesali na pesem *Čebelji ples*, v tretji skupini pa so učenci na papir narisali panjske končnice in izdelovali plakate o čebelah.

Učenci četrtega razreda so se peš odpravili do kmetije Lešnik v Golavabuki. Na poti tja in nazaj so si ogledovali čebele, na kmetiji pa so si ogledali čebelnjak ter pridelavo medu, posladkali pa so se z domačim medom. Učenci 5. razreda pa so šli peš v Mislinjsko Dobravo, kjer so obiskali čebelarja in njegove čebele. Tam so jim postregli z jabolčnim sokom, medom in izvrstnimi piškoti.

Učenci od šestega do devetega razreda so se razvrstili v delavnice, ki so si jih izbrali že pred tem. Na voljo so imeli naslednje delavnice: obisk čebelarja, likovna delavnica, tehnična delavnica, naravoslovna delavnica, vrtnarska delavnica, novinarska delavnica in delavnica čiščenja igrišča.

Za likovno delavnico so se odločili učenci 9. in 7. razreda. Risali so na trdo podlago, in sicer na temo čebel, čebelnjaka, čebelarstva ...

V tehnični delavnici so izdelovali hotel za čebele. To delavnico so obiskovali učenci 6. in 7. razreda. Na koncu so izdelali tudi obeske za ključe in oznake za razporejanje vrta.

V naravoslovni delavnici so si punce naredile mazilo za ustnice iz čebeljega voska in masko za obraz.

V vrtnarski delavnici so učenci pleli in čistili vrt. Ker je bil dan zelo vroč, so se utrudili in zelo spotili. Pri skalnjaku so pleli in urejali skalnjak.

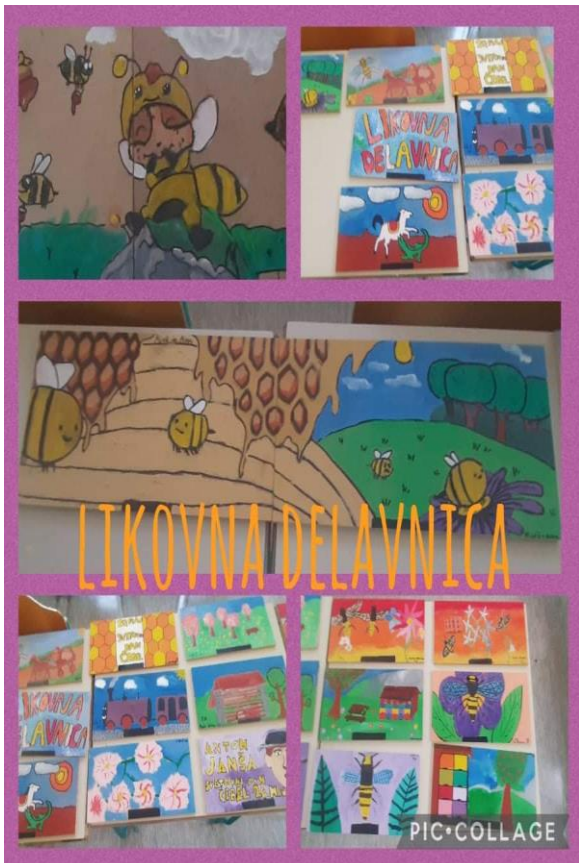
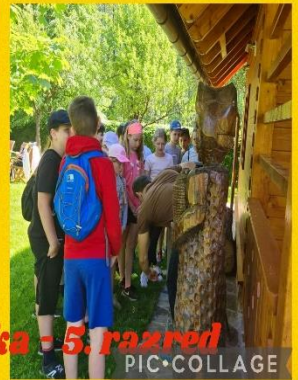
V delavnici, ki je potekala na igrišču, so višješolci pometli celotno igrišče, pred učilnicami prve triade so uredili visoke grede, na nogometnih golih pa so zamenjali mrežo.

V novinarski delavnici smo učenci hodili od delavnice do delavnice, intervjuvali posamezne učence, pisali članek, ki ga pravkar berete, in pripravili foto predstavitev posameznih delavnic.

Po mnenju večine učencev je bil ta dan zanimiv, drugačen, zabaven in koristno preživet. Želijo si, da bi se tak ali vsaj podoben dan še kdaj ponovil. Učenka 6. b razreda Gaja Mlakar Gilčvert je povedala: »Skupina učencev, ki je izbrala čebelarstvo delavnico, se je odpravila na obisk čebelnjaka v lasti koroškega čebelarja gospoda Lešnika. Čebelar nam je povedal nekaj o sebi ter o tem, kako pridobiva med. Ima kar 2 čebelnjaka, v katerih živi 29 čebeljih družin. Poizkusili smo lahko njegov okusen med ter medenjake njegove žene. Čebelnjake smo si ogledali z zadnje strani, saj nismo želeli, da kakšna čebela koga piči. Povedal pa nam je še, da bi morala čebela za en kozarec medu preleteti celo pot okrog ekvatorja.«

Gaja Uranc, Katarina Pušnik, Bor Kotnik, Žan Kotnik, Gal Ošlovnik, Žiga Čas in Ožbej Sovinc; člani novinarske delavnice

ZA NAMI JE

1. mesto na fotografskem natečaju

NAŠI ŠOLI SMO »PRIFOTKALI »DRON

Učenci smo se v začetku šolskega leta udeležili **3. fotografskega natečaja Wiki Loves Monuments**, ki se je začel že avgusta in trajal do oktobra 2021. Natečaj je slovenska različica največjega fotografskega natečaja na svetu.

Sedmošolke Naja Kac, Hana Krevh in Miša Žvikart, osmošolka Anja Pungartnik in devetošolec Nik Tašič smo s svojimi izdelki dopolnili nabor fotografij, ki jih ima Wikipedija. Prav tako smo fotografirane kulturne spomenike in njihove značilnosti predstavili v krajših člankih. Tako smo obogatili nabor slovenske kulturne dediščine, ki jih hrani Wikipedija. Osnovni namen natečaja je bil ohranitev fotografij pogosto ranljivih spomenikov. Naloga udeležencev natečaja je bila poiskati spomenike v okolici ter jih fotografirati. Lahko smo jih fotografirali obsijane s soncem, ob sončnem zahodu, ponoči ... Terensko delo smo vzeli resno, a smo se pri fotografiranju tudi zabavali. Spomenike smo fotografirali in si jih natančno ogledali ter zapisali njihove značilnosti, posebnosti. Mladi fotografi, udeleženci naše šole, smo pod mentorstvom učiteljice Tadeje Germadnik Modrej na tekmovanju osvojili **1. mesto**. Tako smo z izvirnostjo naši šoli »prifotkali« **dron**, ki ga bomo lahko uporabili za snemanje pri različnih dejavnostih.

Natečaj je bil odlična priložnost za raziskovanje kulturne dediščine v naših krajih ter za promocijo lepot Slovenije.

Anja Pungartnik, 8. a

ZLATA JANJA GARBRET PONOVO V DOMAČEM ŠOLSLEM OKOLJU

Šmartno pri Slovenj Gradcu se že nekaj časa sveti, prav za to je zaslužna naša nekdanja učenka **Janja Garbret**, ki je na letošnjih olimpijskih igrah v Tokiu osvojila **zlato medaljo**. Na osnovni šoli v Šmartnem, kjer je Janja znanje pridobivala na različnih področjih, smo nadvse ponosni, da Janji uspevajo zastavljeni cilji. V šolski avli smo pripravili vitrino s športnimi dosežki plezalne kraljice. Učence in kolektiv naše šole pa je Janja v oktobru 2021 razveselila z obiskom. **Nosilka olimpijske zlate kolajne** v športnem plezanju je med šmarške učence prinesla pozitivno energijo, prav tako pa je bila tudi sama vidno ganjena ob lepem sprejemu. Skupaj smo se spomnili prijetnih trenutkov, pozitivnih izkušenj iz osnovnošolskega obdobja. Z učenci pa je Janja podelila bogate, nepozabne, zmagovalne občutke z olimpijade. Učence je tudi razveselila s karticami in z njenim podpisom. Ob tej priložnosti smo na OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu šolsko plezalno steno poimenovali **Janjina plezalna stena** - po **nosilki olimpijskega odličja**. Janja je splezala na plezalno steno in jo tudi počastila s svojim podpisom. Naši zlati Janji želimo še obilo uspehov in ji sporočamo, da zanjo stiskamo pesti na vsaki tekmi.

učenci in kolektiv OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu

TEHNIŠKI DAN – KERUS PETROVČE

Četrtošolci smo 4. oktobra 2021 šli v Petrovče, ker smo imeli tehniški dan. Odšli smo z avtobusom. Tam smo se razdelili v tri skupine. Prva skupina je delala šalčke iz gline - najprej smo glino vlili v modele, potem pa smo na vrtečem krožniku oblikovali skledice. V drugi skupini smo ročno izdelali okvir za slikico. V tretji skupini pa smo čudovito okrasili skodelice. Na koncu smo lahko kupili keramične izdelke. Na poti domov nam je učiteljica razdelila keramične živali. Ko smo prispeli, smo bili utrujeni, drugače pa smo preživeli lep tehniški dan.

Vita Hrastelj in Ema Kovše, 4. a

NAJBOLJŠI NARAVOSLOVNI DAN

Jeseni 2021 smo se šestošolci odpravili na naravoslovni dan v Arboretum Volčji potok. Spremljali so nas učiteljica Nataša Budna Stanta in učitelja Tomaž Smonkar in Robert Sterkuš. V Arboretumu smo se razdelili v dve skupini, in sicer smo si po oddelkih ogledali park. Ogled sta vodili dve naravoslovki, ki sta nam povedali veliko novih stvari o posameznih drevesih, grmovjih in rastlinah. V šolo smo se vrnili z novim znanjem in polno mero drobnih spominov, ki smo jih doživeli s sošolci.

Katarina Osojnik, 6. a

TEDEN PISANJA Z ROKO 2022

Društvo radi pišemo z roko vsako leto izbere 3 ambasadorje, ki s svojimi rokopisi podprejo projekt. Teden pisanja z roko, ki je potekal od 17. do 21. januarja 2022, so s svojimi rokopisi podprle tri ugledne osebnosti: pisatelj Tadej Golob, **olimpijska zmagovalka Janja Garnbret** in igralka Mojca Fatur.

Tudi na naši šoli smo se priključili vseslovenskemu projekt "Teden pisanja z roko 2022".

Učenci na razredni stopnji so pisali in prepisovali pesmi. Zanimive so bile pesmi, ki so jih začeli *pisati najmlajši, dokončali pa so jih starejši učenci*. Na predmetni stopnji so učenci pisali z roko tako **pri slovenščini, angleščini in nemščini**.

Letošnja tema je bila: Pišem z roko, ker

Projektu **Pišemo z roko** se bomo priključili tudi v prihodnjem letu, saj želimo negovati lepopis in se pokloniti pisanju.

Tadeja Germadnik Modrej, Mateja Štamulak

KOPE – ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek 14. februarja 2022, smo se šestošolci odpravili na zimsko šolo v naravi na Kope. Na Kopah smo ostali 5 dni. Spali smo v Lukovem domu, smučali pa na Pungartu in Kaštivniku. Odhod je bil ob 10. uri, zato smo se pred šolo zbrali ob devetih, saj smo se morali še samotestirati. Ko je avtobus prispel, smo nanj naložili prtljago in smučarsko opremo ter se vkrcali in odpeljali. Na Kope smo prispeli okrog pol enajste ure. Ko smo se namestili po sobah, smo šli na smučanje. Na smučišču smo se razdelili v skupine, v katerih smo smučali nadaljnjih 5 dni. V petek smo si stvari spakirali že pred smučanjem in jih odnesli v konferenčno sobo, nato pa smo se odpravili še na zadnje smučanje v tem tednu. Ko je prispel avtobus, smo natovorili prtljago in se odpeljali nazaj v dolino. Iz zimske šole v naravi smo se vrnili polni lepih vtisov, ki nam bodo za vedno ostali v spominu.

Tamina Schulz, 6. a

ZIMSKI ŠPORTNI DAN ČETRTEGA RAZREDA

Konec zime smo imeli učenci 4. razreda zimski športni dan. Peš smo se odpravili na Plesnikov breg. Izvajali smo razne zimske aktivnosti – sankanje, »bordanje« na sankah, kepanje ... Med časom za malico nam je gospod hišnik pripeljal topel čaj, kar nam je še polepšalo ta zimski dan. V šolo smo se vrnili okoli 12. ure. Ta dan nam bo vsem ostal v lepem spominu.

Emma Marhat in Tiara Komar, 4. a

UTRINKI POEZIJE

21. marca je **svetovni dan poezije**. Že vrsto let na naši šoli ta dan obeležujemo z **Utrinki poezije**.

Učitelji so učencem prebirali različne pesmi po lastnem izboru, pesem je pri marsikateri uri bila tudi kot motivacija za šolsko uro. Prav tako so pesmi na začetku ure prebirali tudi učenci. Tokrat smo morali *Pesniško karavano* izpustiti in se prilagoditi trenutni situaciji. Ker smo se zaradi posebnih razmer družili v mehurčkih, smo tudi **Utrinke poezije** naredili drugačne. Tokrat smo pesniški izziv prepustili učencem. Otroci so na različne teme *pisali pesmi* tako doma kot v šoli. Pesmi smo zbrali in jih objavili na vidna mesta po šoli, tudi na šolski spletni strani, v šolskem časopisu. V okviru ure oddelčne skupnosti smo se *svetovnega dneva poezije* spomnili tudi v **krajši radijski oddaji**.

*Privoščite si tudi vi **utrinek poezije** - vsak dan; ker ne boli in nič ne stane, pa še dobro de.*

In ne pozabite: »Branje poezije je zmenek s pesmijo«.

Tadeja Germadnik Modrej

JANJIN KULTURNI DAN

V sredo, 16. marca 2022, smo učenci od 5. do 9. razreda izvedli kulturni dan. Peš smo se odpravili v Slovenj Gradec, kjer smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina, v kateri smo bili učenci od 5. do 7. razreda, smo najprej odšli v Kino Slovenj Gradec, kjer smo si ogledali film z naslovom *Stena, vzpon do zlata*, ki govori o štirih plezalkah, ki so sodelovale na olimpijskih igrah 2021 v Tokiu. Ta film je bil za nas še posebej zanimiv, saj v njem nastopa tudi naša sokrajanka Janja Garnbret, za katero vemo, da je osvojila olimpijsko zlato, in na katero smo zelo ponosni. Po ogledu filma smo po razredih odšli še do različnih kulturnih ustanov (Splošna knjižnica Slovenj Gradec, Muzej Huga Wolfa, Koroška galerija likovnih umetnosti), filmsko predstavo pa so si ogledali še naši osmo- in devetošolci, ki so pred tem obiskali Koroško galerijo likovnih umetnosti.

Tamina Schulz, 6. a

OBISK PLANICE

Tako kot vsako leto je tudi letos v Planici od četrta, 23. 3. 2022, do nedelje, 27. 3. 2022, potekalo tekmovanje za Svetovni pokal v smučarskih skokih. V četrtek smo se kvalifikacij udeležili tudi vsi učenci od 5. do 9. razreda z učitelji. Kvalifikacije so bile napovedane za 11. uro, zato se je naš športni dan začel že zelo zgodaj. Žal smo imeli letos smolo, saj je bilo zaradi izredno lepega in sončnega vremena zaletišče planiške velikanke razmočeno in kvalifikacije so prestavili na 15. uro. To pomeni, da smo videli le nekaj skokov – ravno dovolj, da si lahko predstavljamo, kako pogumni so skakalci, ki se spustijo po tej veličastni skakalnici. Kljub temu da večine skokov nismo videli, smo preživeli lep dan. Uživali smo v lepem vremenu ob veličastnem razgledu, zaplesali ob koncertu popularne rock skupine Joker Out, na zabavnih stojnicah pa smo si nakupili spominke, prigrizke ali navijaške rekvizite, ki nam bodo zagotovo prišli prav v prihodnjih športnih tekmovanjih, ki si jih bomo ogledali.

Gaja Mlakar Gilčvert, 6. b

PREDAVANJA - POHORSKE PLANJE

V sredo, 20. 4. 2022, nas je pri izbirnem predmetu *organizmi v naravi in umetnem okolju* obiskal biolog g. Matjaž Jež iz Društva narave Pohorja.

Povedal nam je, da je zelo velik del naše hrane odvisen od opraševalcev, kot so na primer čebele, metulji, hrošči, ose in čmrlji. Dal nam je tudi dva nasveta, kako jim naj pomagamo. Prvi je bil ta, da posadimo medovite rastline, kot so materina dušica, sivka, rožmarin, meta itd. Drugi nasvet pa je bil, da za divje opraševalce pripravimo bivališča. Za to potrebujemo različna gradiva, kot so kamni, vejice, votla stebila trstike in lubje. V les zvrtaemo luknjice, zadnjo stran zapremo z leseno desko, sprednjo stran pa z mrežo. Te luknjice bodo kasneje naselile čebele samotarke in žuželke.

Gospod Jež nam je predstavil nekaj vrst metuljev, še posebej mnogookega modrina. Povedal nam je, da v Sloveniji živijo le na travnikih na Pohorju. Pokazal nam je še nekaj pohorskih znamenitosti, kot so Lovrenška jezera, Črni vrh in pragozd na Pohorju. Povedal je, da kamnine v teh gozdovih slabo prepuščajo vodo, zato lahko na vsakem koraku vidimo izvire in potoke.

Nato smo si ogledali video, ki ga je gospod Matjaž Jež posnel sam. Sestavljen je bil iz dveh delov. Prvi del je govoril o naravnih značilnostih pohorskih planj, drugi pa o prebivalcih Pohorja in njihovem življenju.

Najprej smo si ogledali ruševca, ki v zgodnjih jutranjih urah poje na drevesnih vejah, potem smo videli še nekaj vrst metuljev, ki so značilni za Pohorje, ter nekaj cvetic, ki jih najdemo na pohorskih planjah.

Prebivalci Pohorja so v preteklosti živeli precej drugače, kot živimo zdaj. Veliko dela so imeli s košnjo na prostranih travnikih in s pospravljanjem posušenega sena. Moški so se zjutraj poslovili od žen, pripravili kose ter na roke pokosili travo. V času kosila so gospodinje njihovim možem prinesle kosilo, nato pa so skupaj odšli domov. Ko je bilo seno posušeno, so ga vsi spravili na večje kupe, naložili na prikolico ter odpeljali na senik. Zelo prav so jim prišle tudi smreke, ki jih na Pohorju nikoli ni zmanjkalo. Po večerih pa so se vse družine zbrale na večerji ter večkrat zaplesale.

Tako se je naše predavanje zaključilo, mi pa smo se veliko naučili o naravoslovnih in etnografskih značilnostih Pohorja.

Blažka Finc, 7. a

NARAVOSLOVNI DAN V VELENJU

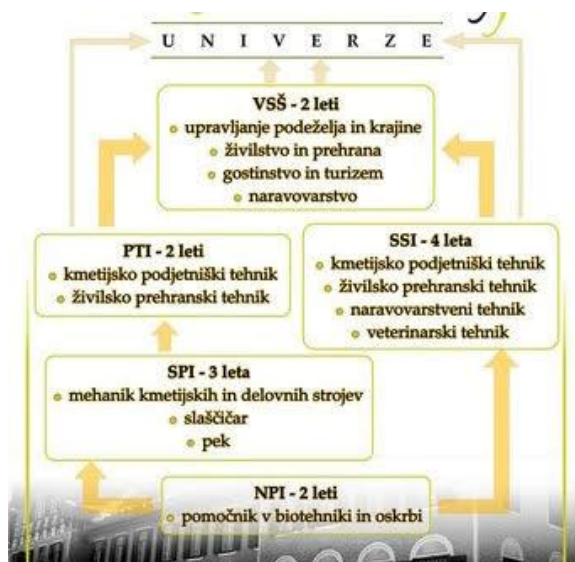
V sredo, 13. 4. 2022, so se sedmošolci z učiteljicama Matejo Štamulak in Heleno Ocepek ter učiteljem Borisom Pušnikom odpravili na naravoslovni dan v Velenje. Najprej so se peš odpravili na Velenjski grad, kjer so si v muzeju ogledali zbirko sodobne zgodovine, stalno afriško zbirko in razstavljenega mastrodonta. Po ogledu so se odpravili v hišo mineralov. Za konec pa so se odpravili še v premogovnik Velenje, kjer so se z dvigalom odpeljali v globino na ogled, kako so včasih izkopavali rudo. V podzemni jedilnici so pojedli tudi čisto pravo knapovsko malico.

Katarina Osojnik, 6. a

OBISK KMETIJSKE ŠOLE V ŠENTJURJU PRI CELJU

V petek, 8. aprila 2022, smo se učenci pri izbirnem predmetu *rastline in človek* ter nadarjeni učenci odpravili v Šolski center Šentjur.

Z avtobusom smo se okoli desete ure odpravili v Šentjur pri Celju. Ko smo prispeli tja, so nas lepo sprejeli in vsakemu podarili nahrbtnik z darilom. Njihov šolski center ima več kot 100-letno tradicijo na področju kmetijstva.

Izobraževalni programi v Šolskem centru Šentjur

Najprej so nam opisali njihovo posest, potem pa smo si jo tudi ogledali. Na začetku ogleda so nas popeljali v strojno delavnico, v kateri smo videli različno mehanizacijo.

Uporabljajo jo za praktično delo, za učence, ki se izobražujejo v programih *mehanik kmetijstva in delovnih strojev* ter *kmetijsko-podjetniški tehnik*. V strojni delavnici se prav tako popravljajo kmetijski stroji in različne naprave.

Traktorji iz strojne delavnice

Nato so nam dijaki šolskega centra pokazali učni hlev za rejo mlade živine, v katerem so bile krave, koze in ovce. Namen tega hleva je, da se lahko praksa *kmetijskega tehnika* in *veterinarskega tehnika* izvaja v domačem okolju. Leta 2020 so po dolgem času v hlev nastanili 10 plemenskih teličk.

Hlev za rejo mlade živine

Po ogledu hleva smo se odpravili v veterinarsko ambulanto, ki je namenjena za potrebe praktičnega pouka v programu *veterinarski tehnik*. Tam so nam pokazali različna zdravila za zdravljenje živali ter operacijsko mizo, na kateri dijaki operirajo živali.

Veterinarska ambulanta

Potem smo se odpravili na šolsko ekološko posest, kjer so nam pokazali različna drevesa, ribnik, vrt, hotel za žuželke ... Ekološko posestvo je veliko 1,2 hektarja in predstavlja 2,4 % celotnega posestva šolskega centra.

Šolsko ekološko posestvo

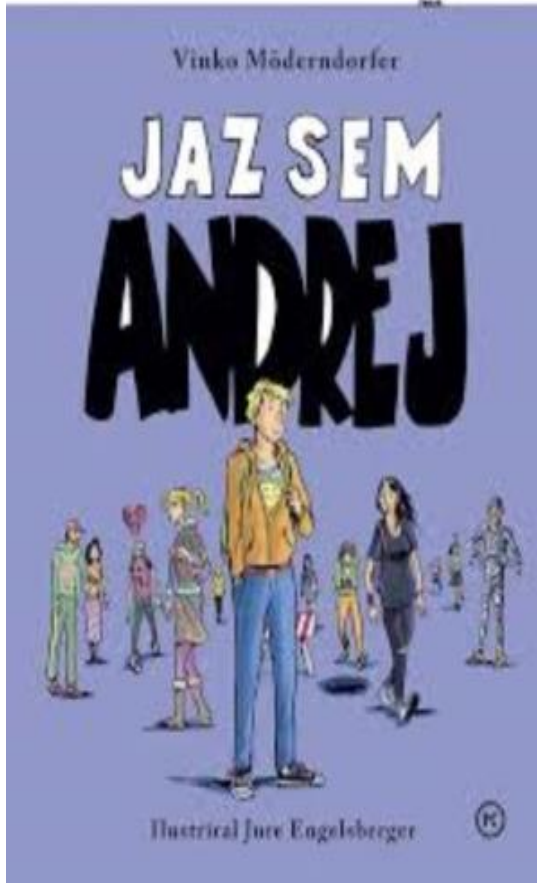
Na koncu ogleda so nas odpeljali v učilnico, v kateri so nam predstavili poklic *živlisko-prehranskega tehnika*. Dijaki, ki se izobražujejo za *živlisko-prehranskega tehnika*, sami pripravljajo hrano iz sestavin, ki jih pridelajo na šolskem posestvu. Te prehranske izdelke lahko tam tudi kupiš.

Pred njihovo šolo smo še na hitro pojedli malico, ki smo jo dobili v nahrbtnikih, in se nato odpravili nazaj proti naši šoli. Tako se je naša ekskurzija zaključila.

Maj Kac in Jernej Mežnarc, 8. a, in Svit Serušnik, 8. b

(Vir: <https://sc-s.si/joomla/>)

SEDMOŠOLCI V KNJIŽNICI KSAVERJA MEŠKA V SLOVENJ GRADCU

»Rastem s knjigo« je nacionalni projekt spodbujanja bralne kulture. Projekt se izvaja tudi v splošni Knjižnici Ksaverja Meška v Slovenj Gradcu. Knjižnico smo v aprilu obiskali sedmošolci z namenom, da nam bibliotekarka v okviru projekta *Rastem s knjigo* predstavi veliko knjig in njihovih avtorjev ter s tem motivira učence k branju. Predstavljene so nam bile knjige *Zlato kolo*, *V zavetju vode*, *Romeo in Julija v sosednji vasi* in še veliko drugih. V poklon smo učenci prejeli knjigo **Jaz sem Andrej**, slovenskega pisatelja **Vinka Möderndorferja**. Sedmošolci bomo izredno duhovit roman o tegobah odraščanja, prvih ljubeznih in relativni vrednosti strašnih težav z veseljem prebrali.

Vanesa Berložnik, 7. a

BILI SMO NA TABORU V MEŽICI

Učenci 1. a in 1. b so o doživljajih na taboru, kjer smo bili v mesecu maju 2022, povedali naslednje: »Na taboru smo igrali nogomet in nogometni biljard.« »V vodi smo iskali živali.« »Bili smo v adrenalinskem parku.« »Šli smo po stopinjah povodnega moža.« »Igrali smo badminton.« »Spustili smo se po jeklenici.« »Podajali smo si frizbi.« »V sobah smo se igrali.« »Lovili smo se.« »V sobah smo skupaj spali.« »Iskali smo skriti zaklad.« »Bili smo v škratovi hiši.« »Jedli smo zajtrk, kosilo in večerjo.« »Streljali smo z loki.« »Kuharica mi je spekla torto za rojstni dan.« »Izbrali smo si lahko svoj zajtrk kot v hotelu.« »Učiteljice so nam za lahko noč prebrale pravljico.« »Zvečer smo imeli

Pokaži, kaj znaš.« »Z zemljevidi smo iskali skrite igrače.« »To je bil najboljši pouk v naravi.«.

učenci 1. a in 1. b

PLANINSKI POHOD

V sredo, 11. 5. 2022, smo se po pouku odpravili na pohod. Šli smo čez Legen po gozdni učni poti Tičnica do Slovenj Gradca in potem na Rahtel. Pot je bila dolga in naporna. Na vrhu smo po pojedli malico, se odžejali in uživali v razgledu.

Teja Strnad, 3. b

KUHARSKI KROŽEK

Na kuharskem krožku mi je bilo zelo všeč. Pripravljali smo veliko različnih jedi, to so pica margerita, snežne kepice, krofi, zelenjavna juha, pletenice in rogljički. Najbolj mi je bila všeč pica margerita. Kuhati je bilo zelo zanimivo, saj smo se naučili kuhati veliko stvari, ki jih še ne znamo. Zelo veliko stvari sem že poskusila skuhati in bile so zelo dobre.

Neža Repnik, 3. a

Na kuharskem krožku mi je bilo zelo všeč. Tam smo pekli krofe, pico, snežne kepice, kruh in zelenjavno juho. Najbolj všeč so mi bile snežne kepice. Mama mi je doma povedala, da smo to doma že delali. Ko sta prišli k meni na obisk prijateljici Ema in Tinka, smo skupaj z mamo pripravili snežne kepice. Zelo mi je bilo tudi všeč, ko smo pekli pico. Pico smo lahko odnesli tudi domov. Bila je zelo dobra. Na kuharskem krožku sem se naučila veliko stvari.

Filipa Pranič Rotovnik, 3. a

ZAKLJUČNA PRIREDITEV OB TEDNU RDEČEGA KRIŽA

V ponedeljek, 16. 5. 2022, smo se predstavniki šol Mislinjske doline skupaj z mentorji zbrali v Lopan centru Mislinja. Prireditev je bila namenjena zaključku tedna Rdečega križa, ki je potekal vse od 9. 5. 2022 do 16. 5. 2022, poleg nastopov pa so ljudje lahko prispevali hrano ter kri. Potekala pa je tudi delavnica namenjena otrokom. Naša šola se je predstavila s plesnima točkama, na kateri so sodelovale učenke od 4. do 6. razreda pod vodstvom učiteljice Helene Pečoler Oder, sicer pa je predstavnica naše šole učiteljica Nataša Budna Stanta. Nastopi so bili zelo različni, od baleta do hip hopa, a vsi so imeli skupen moto: **»Tako malo je potrebno, pa tako veliko nam pomeni«**.

Gaja Mlakar Gilčvert, 6. b

GLEDALIŠKA PREDSTAVA INTERKLEPEC

V **petek, 20. maj 2022**, smo izvedli **2. kulturni dan** za učence 5.–9. razreda.

Peto- in **šestošolci** so najprej obiskali vas olimpijcev – **Črno na Koroškem**, kjer so si ogledali Olimpijski muzej, saj se vasica na koncu Mežiške doline ponaša s kar sedmimi športniki, udeleženci olimpijskih iger. Ogledali so si tudi Etnološko zbirko, ki predstavlja življenje, delo in bivalno kulturo prebivalcev Črne in okoliških kmetij, ter Rudarsko zbirko na prostem.

Sedmošolce je pot najprej vodila na Legen, ogledali so si **cerkev sv. Jurija**, cerkev z romansko zasnovo iz druge polovice 13. stoletja. Na tem območju so arheologi našli tudi ostanke starejših sakralnih objektov. Nato so sedmošolci v **Kotljah** obiskali **Prežihovo bajto** – spominski muzej **Prežihovega Voranca**.

Osmo- in **devetošolci** so si na Ravnah ogledali *Koroško osrednjo knjižnico dr. Franca Sušnika Ravne na Koroškem*. Ustanovitelji splošne knjižnice so ji namenili prostore v ravnem gradu, ki je bil tudi prvi dom Gimnazije Ravne. Knjižničarke so učencem predstavile zgodovino knjižnice, učenci so si ogledali spominske sobe koroškega pisatelja Lovra Kuharja – Prežihovega Voranca, mladinskega pisatelja Leopolda Suhodolčana in knjižnico slavista in etnologa dr. Franca Kotnika.

V Narodnem domu v **Mežici** smo kulturni dan zaključili z ogledom *gledališke interaktivne predstave InterKlepec*, v kateri so učenci z aktivnim sodelovanjem sooblikovali novega Petra Klepca.

Tadeja Germadnik Modrej, Mateja Štamulak,

vodji kulturnega dne

OCENA PREDSTAVE

V petek, 20. maja 2022, smo se s šolo odpravili na kulturni dan v Mežico, kjer smo si ogledali zanimivo predstavo **INTERKLEPEC**, ki so nam jo pripravili *glasbenik Žiga Golob, pripovedovalec Rok Kušlan in ilustrator Ciril Horjak*.

Ko smo se posedli po sedežih znotraj gledališča, sta na oder prišla 2 igralca. Eden je prijel mikrofona, drugi pa se je postavil za vnaprej pripravljen kontrabas. Preko spletne povezave je bil z nami tudi ilustrator, katerega je pripovedovalec ves čas nagovarjal z nazivom Dohtar. Oba nastopajoča sta se najprej predstavila in nam povedala bistvo predstave. Predstava je bila namenjena komunikaciji z občinstvom, kar je pomenilo, da smo tudi mi sodelovali in volili z dvigovanjem rok. Pripovedovalec nam je povedal, da si moramo izmisliti zgodbo o Petru Klepcu in da jo bomo naredili s skupnimi močmi. Najprej so vsi učitelji in pedagogi izglasovali, kakšna bo zgodba, in se odločili, da bo naša zgodba šegava. Nato pa smo skupaj napletli dolgo in šegavo zgodbo o Petru Klepcu. Ilustrator, ki je bil z nami na video povezavi, pa je zgodbo kar sproti risal v

posebnem računalniškem programu. Ko je bila zgodba končana, je ilustrator zgodbo vnesel v poseben program, da smo si jo še enkrat ogledali in jo skupaj z glasbenikom zvočno opremili.

Predstava **INTERKLEPEC** se mi je zdela zanimiva, zabavna, šegava in sproščujoča. Všeč mi je bilo, da smo imeli kot občinstvo večino zaslug za končni izdelek. Kot umetnici se mi je zdelo res zelo zanimivo in navdihujoče, kako hitro in lepo je ilustrator risal točno to, kar mu je pripovedovalec z mikrofonom rekel, naj nariše. Res je, da je bila zgodba predana v naše roke in je bilo tudi nekaj neprimernih delov, ki so vključevali nasilje, in bi res bilo lepše, če bi jih zamenjali s čim drugim. Zgodba bi bila lahko še bolj zabavna, če ne bi bilo toliko neprimernih in neumnih priporočil s strani občinstva.

Manca Praprotnik, 9. a

ZLATI BRALCI 2022 IN ZAKLJUČNO DRUŽENJE NA PREVALJAH

V petek, 22. 5. 2022, smo se **zlati bralci** odpravili na **Prevalje, v rojstni kraj bralne značke**, kjer se je odvijala zaključna prireditev za koroške osnovnošolske bralce. Tam smo spoznali najbolj znane slovenske pisatelje za mlade. Intervjuja so se udeležili *Slavko Pregl, Primož Suhodolčan, Anja Štefan, Andrej Rozman Roza in Boštjan Gorenc – Pižama*. V zanimivem intervjuju smo slišali, kako se lotijo pisanja, kdaj so dobili navdih za poslanstvo pisatelja, kdaj so začeli brati in kako se vključijo v svet najstnikov. Prireditev mi je bila zelo všeč, saj smo imeli priložnost spoznati sodobne mladinske pisatelje in pisateljico. Opazil sem, da imajo vsi zelo bogat besedni zaklad in smisel za humor. Edina stvar, ki me je zmotila, je bila ozvočenje, saj so zvočniki ves čas šumeli in občasno prekinjali.

Druženje smo sklenili s skupinskim fotografiranjem, prav tako smo od organizatorjev dobili skromno pozornost, prijetno popoldne pa smo zaključili s slastnim sladoledom v tamkajšnji slaščičarni.

Andraž Cigler, 9. b

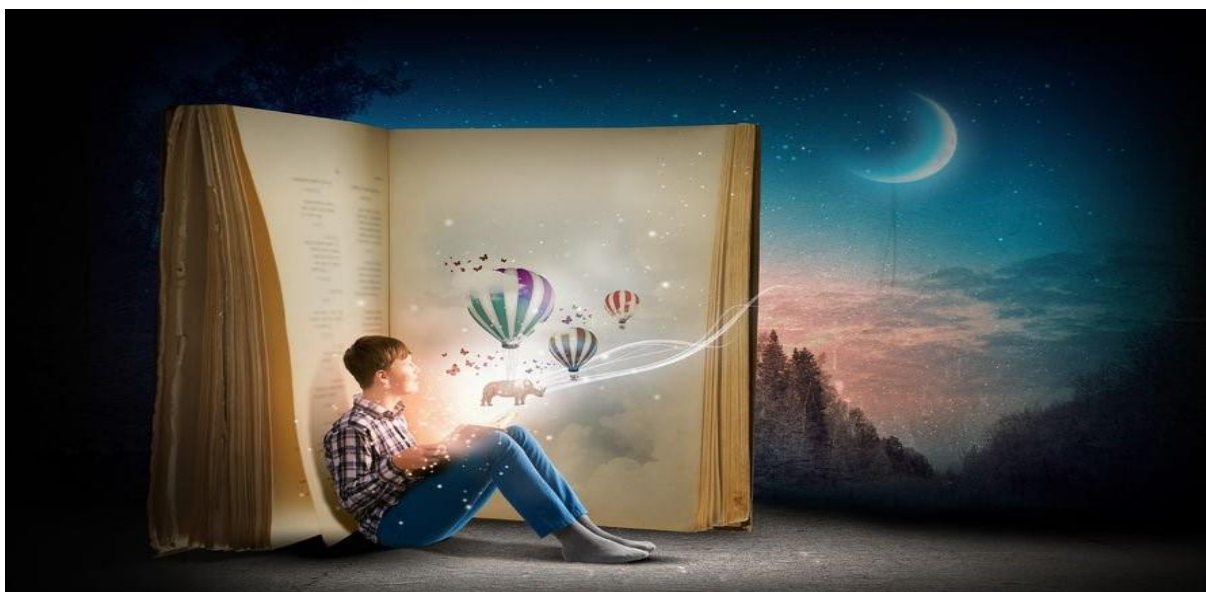
BRALNA NOČ NA ŠOLI

»Ko bereš dobro knjigo, se lahko zgodi nekaj zelo čarobnega.«

(J. K. Rowling)

V okviru izbirnega predmeta **Literarni klub** smo v **petek, 27. 5. 2022**, na naši šoli izpeljali **BRALNO NOČ**. Na šoli smo se dobili **ob 19. uri**, prav zanimivo se je bilo na šolo vrniti brez torbe, s čisto drugimi pripomočki. S seboj smo prinesli poljubne knjige, stripe, spalko, vzglavnik, pižamo, malico. V dveh učilnicah smo si pripravili ležišča, večerjo pa smo pojedli v jedilnici. Dogodek smo si popestrili z branjem, v atriju smo sodelovali v *knjižni štafeti*, prepoznavali naslovnice knjig, avtorje in naslove knjižnih besedil. Preizkusili smo se tudi v *knjižnem telefonu*. S slušalkami na ušesih smo ugibali naslove literarnih del. Najbolj zanimivo pa je bilo iskanje *knjižnega zaklada*. Vsi smo bili zmagovalci, zato smo v obeh skupinah podelili 4 knjižne nagrade. Ob koncu druženja smo si ogledali še slovenski film Vloga za Emo; film je nastal po knjižni predlogi MOTIVAKCIJA. Zanimivo je bilo spati na blazinah v učilnicah, v družbi sošolk in sošolcev. V soboto dopoldne smo po zajtrku v jutranji delavnici dokončali KNJIGO IZ SRCA. Prav tako smo izvedeli, kdo je Nika Kovač, slovenska antropologinja, pisateljica ter Slovenka leta 2021. Na **Bralni noči** sta nas spremljali učiteljici Irena Vitrih in Tadeja Germadnik Modrej.

učenke in učenci Literarnega kluba

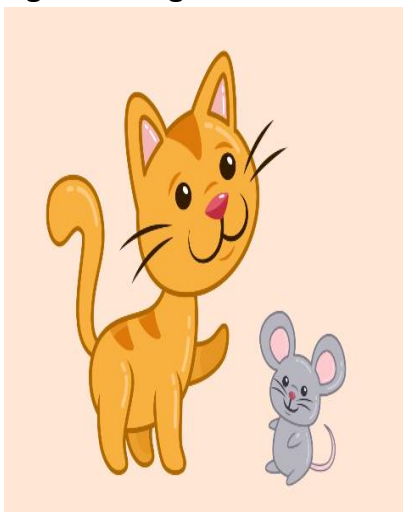

"Tisti, ki berejo, vidijo dvakrat dlje." (Meander)

USTVARJALNICA

Drugošolci so pri pouku brali zgodbo *Muhaste muce* iz knjige *Kaj nas uči narava*. Po branju so se preizkusili v pisanju zgodb. Učenci so pisali v skupinah, tako da so se ob tem učili tudi sodelovanja in strpnosti. Pod njihovimi svinčniki so nastale naslednje stvaritve.

Zgodba o igrivi mački

Nekoč je živel maček Blisk. Rad je lovil miške. Nekoč je zagledal miško in jo je začel loviti, a mu je zbežala za omaro. Blisk je začel praskati po omari. Lastniku se je zdelo čudno, zato je šel pogledat. Lastnik je premaknil omaro in za omaro je videl miš. Spodil je miško na sredo hodnika. Blisk je dobil miško. Lastnik in Blisk sta srečno živela do konca svojih dni.

Erik Gruber, Rok Skudnik, Jalen Gams, 2. b

Mačka se rada igra. Rada se igra z volno in rada je na toplem. Nekega dne je izgubila volno. Šla je do vseh prijateljev. Potem je šla še do drugih prijateljev. Našla je volno. Bila je v njeni sobi.

Luka Kac, Brina Šmon, Zoja Černič Vocovnik, 2. a

Maček Muri se je igral na travniku in je skočil na traktor. Ker je bil traktor prehiter, je Muri padel s traktorja in se poškodoval. Odpeljali so ga k veterinarju. Pri veterinarju so ugotovili, da si je poškodoval tačko. Potem so Murija pozdravili in ga odpeljali na kmetijo. Muri je odšel na sprehod s svojim lastnikom.

Maša Marhat, Zoja Uranc, Brina Čas, 2. a

Nekoč je živila muca po imenu Luna, ki se je rada igrala. Zelo rada se je igrala z volno. Rada se je igrala igre in rada se je mulila. Rada je pomagala drugim mucam. Rada je imela, ko ji je kdo dal hrano. Rada je imela svojo lastnico. Všeč ji je bilo, ko jo je kdo božal. Še raje pa je imela, ko jo je dvignil in stiskal.

Ela Vita Pranjковиć, Enja Laure, Klara Smrtnik, 2. a

Zgodba o radovedni mački

Mačka je videla miš in se je zapodila za njo. Dobila jo je in jo pojedla. Lastnik jo je nakregal. A Bleki je bil radoveden in je še vedno iskal miške. Nekega dne je pojedel tri. Bilo mu je slabo in je bruhal. Ko je to videl njegov lastnik, je moral Bleki takoj spat. Ko se je zbudil, je šel ven in tokrat je pojedel 4 miši. Odšel je v hišo in je šel spat, saj je bil zelo zaspan.

Jure Krajnc, Manca Fuks, Anabel Marčič Tušnik, 2. b

Maček po imenu Tigrasti puding je bil zelo radoveden. Nekega dne je odšel v gozd. Šel je po čudni poti in se je izgubil. Hodil je okrog in okrog in je našel hišo. Pred hišo je zagledal gospoda in počasi je šel do njega. Gospod se ga je prestrašil. Tigrasti puding se je prestrašil gospoda in tudi psička, ki je bil pri hiši. Mucka so odnesli v hišo in so mu nasuli hrane in dali vodo. Ostal je pri hiši. S psičkom sta postala prijatelja.

Marcel Lesjak, Anže Hartman, 2. a

Nekoč je živila muca. Bila je zelo radovedna. Vedno je spraševala starše, kaj sta se pogovarjala. Nekega dne je zagledala hrano, ki je ni poznala. Hrana se je vedno bolj oddaljevala, muca pa je hodila za hrano. In nato so jo ulovili.

Anže Sušec, Žan Černič, Vito Vrčkovnik Špegelj, 2. a

Zgodba o mački, ki je priskočila na pomoč ...

... kužku

Nekoč je živela muca po imenu Pikica. Šla je v gozd in zaslišala je glas "hov, hov". Sledila je glasu. Prišla je do hiše in pojedla večerjo. Naslednje jutro je iskala naprej. Potem se je glas izgubil. Ampak kužka je vseeno našla in sta odšla domov.

Tija Uranc, Vesna Hrastelj, Julija Kotnik, 2. a

... Brini

Brina je šla v jamo. Zagledala je kristal in padla v jamo. Muca je hodila po gozdu. Slišala je klic "Na pomoč". Prišla je do jame in zagledala Brino. Začela jo je vleči za rokav. Videla je, da tako ne bo šlo. Na srečo je mimo prišel gozdar in rešil Brino. Brina je muco nesla domov.

Jaša Deželak, Gal Jus, Lovro Štinjek, 2. a

... mačku

Nekoč je živel maček Puhi. Bil je zelo pogumen. Kar naenkrat je zagledal mačka na drevesu. Poskusil ga je rešiti, a ga ni mogel. Puhi je šel po svojega lastnika. Lastnik je rekel, da ne more pomagati. "Potem pa nič, bom pa sam," je rekel Puhi. Rešil ga je sam, ker se je domislil dobre ideje. Puhi in maček sta postala najboljša prijatelja. Vsak dan sta se igrala. Super sta se imela.

Tia Vodončnik, Hana Zdovc,
Lana Slemenik, 2. b

... veverici in psu

Nekoč je živila mačka Tačka. Bila je radovedna. Nekoč je šla v gozd. Videla je veverico, ki se je zataknila. Muca Tačka ji je priskočila na pomoč. Rešila jo je in veverica se ji je zahvalila. Naslednji dan se je zagozdil pes in Tačka je tudi njemu priskočila na pomoč. Rešila ga je in postala sta prijatelja. Postala sta par. Poročila sta se, dobila kup otrok in sta srečno živela.

Anže Britovšek, Ula Konečnik, Neja Štumpfl, 2. b

... Maši

Nekoč je živila muca Kara. Bila je najbolj pogumna muca. Nekoč je zagorelo v stari hiši. Muca Kara je zaslišala požar. Hitro je tekla do goreče hiše. Ko je gledala požar, je ugotovila, da v tej hiši živi deklica Maša. Maša je bila prijateljica njene lastnice. Kara je stekla po pomoč. Opozoriti je šla lastnico, ki je poklicala gasilce. Muca Kara ni mogla več čakati in je stekla nazaj h goreči hiši. Odločila se je, da bo sama rešila Mašo. Uspelo ji je. In tako je muca Kara rešila Mašo.

Viktor Brešer, Anika Šuler, Ajda Konečnik Ivešić, 2. b

LITERARNI NATEČAJ BODI PISATELJ/PISATELJICA

Na letošnjem literarnem natečaju **Bodi pisatelj/pisateljica**, ki ga organizira Pionirski dom Ljubljana, sta sodelovali dve naši učenki, sedmošolka **Blažka Finc** in osmošolka **Julija Gradišnik**. Literarni navdih je bil odlomek iz knjige *Teta Magda*, sodobne književnice Svetlane Makarovič. V branje vam ponujamo izdelka naši dveh udeleženk.

SVETLANA MAKAROVIČ: TETA MAGDA

Tistega četrta sva odšli s teto Magdo kupovat novo prevleko za blazino, vendar sva si premislili in kupili rajši nekaj malega čokolade, slanih prest pa štiri pisane ogrlice - izredna priložnost, je rekla teta, jutri jih najbrž ne bodo več imeli.

Ker sva bili že ravno v mestu, sva odšli še v drogerijo in kupili ličila ter parfum. Ko sva končali z nakupovanjem, me je teta peljala še v slaščičarno. Ob sladoledu, ki nama ga je kupila, sva govorili o tem, kako bova preživeli preostanek počitnic. Nameravali sva se odpeljati domov in pogledati kakšen film. Ko sva prišli do avtomobila, je teta ugotovila, da je izgubila ključe. Zato sva odšli na avtobusno postajo. Tam je stala neka stara gospa z majhnim dečkom. Ustavila naju je in vprašala, kako se pride v zabavišni park. Ko ji je teta Magda razlagala, sta se zapletli še v pogovor o tem, kam lahko gospa pelje dečka, ki je bil očitno njen vnuk. Ko ji je teta dala še nekaj nasvetov, kam lahko pelje fantka, sta le odšla. Potem sva avtobus zamudili, a na srečo je teta videla sosedo, ki naju je odpeljala domov. Ker sva bili obe zelo utrujeni, sva naročili pico in ob večerji pogledali film. Po filmu sem utrujena zaspala na kavču v dnevni sobi, teta pa je odšla preizkušat nova ličila.

Sanjala sem, da sem z balonom letela čez neznane kraje, nato pa se je balon spremenil v delfina, ki me je odpeljal v morsko kraljestvo živali. Tam je bilo čudovito. Vsi so me bili veseli. Srečala sem morskega kralja, ki me je odpeljal v njegov grad in mi predstavil njegovega sina Marka. Takoj se je zaljubil vame. Kmalu sva se poročila.

Ko sem se naslednjega dne zbudila, sem teti povedala o svojih sanjah. Bila je navdušena in mi obljubila, da bova še ta dan odšli v vodni park. Tam je bilo skoraj tako kot v sanjah. Povsod so bili veličastni pozlačeni kipi in skrinje z zakladi. V parku sva se s teto vozili s kanujem, se spuščali po toboganu in se potapljali. Nato sva odšli še v akvarij, kjer sva srečali tetinega prijatelja in njegovega sina Marka. Izgledala sta enako kot morski kralj in njegov sin iz mojih sanj. Mark mi je takoj postal všeč. Skupaj smo odšli na sok, ki ga je častila teta Magda. Teta je prijatelju povedala, da je izgubila avtomobilske ključe. Potožila mu je tudi, da so imeli čudovit moder obesek s sidrom. Njena sestra ji ga je podarila, ko se je vrnila s križarjenja. Prijatelj pa se je samo nasmehnil in rekel, da je ključe našel in jih vzel, saj je vedel, da jih je izgubila teta Magda. Teta je bila presrečna ter se mu vsa iz sebe zahvaljevala. Ko sva se z avtom vrnili domov in si privoščili čokolado, ki sva jo prejšnji dan kupili, sem teti povedala, da

mi je Mark všeč. Vsa navdušena je rekla, da je vedela, da mi bo všeč, in obljubila, da se bova med počitnicami še videla.

Naslednji dan je teta poklicala prijatelja Primoža ter mu rekla, da vabi njegovega sina na sok. Primož se je strinjal in rekel, da tako mora na delo in z veseljem pripelje Marka k njej. Teta je pripravila palačinke, midva pa sva se začela pogovarjati o tem, kaj nama je všeč. Ko sem mu povedala, da imam rada živali, morje, predvsem pa mojo teto Magdo, sem ponesreči rekla, da mi je všeč tudi on. Mark je zardel, nato pa rekel, da ima tudi on rad mene. Takrat naju je teta poklicala na kosilo, midva pa se nisva mogla nehati smejati drug drugemu. Zvečer mi je Mark dal listek, na katerega je napisal svojo telefonsko številko in rekel, naj mu čim prej povem, kdaj se spet lahko dobiva. Ko je odšel, sem teti povedala, kaj se je zgodilo. Obe sva bili zelo veseli.

Te noči nisem mogla nehati sanjati o Marku. Najprej sva šla ob sončnem zahodu na obalo in opazovala, kako se potaplja sidro s tetinega obeska za ključke. Nato mi je podaril velik šopek lilij in me odpeljal v kino. Nazadnje pa sva se spremenila v ptici in skupaj odletela na vejo cvetoče češnje.

Ko sem se zbudila na stari in raztrgani blazini in videla listek, ki mi ga je pustil Mark, sem si oddahnila, saj sem mislila, da je bil tudi ves dan, ki sem ga preživela z njim, del sanj. Poiskala sem teto in ji rekla: »Veš, teta, res bi morali kupiti tiste prevleke za blazine.«

BLAŽKA FINC, 7. a

Jure Majcen, 3. b

SVETLANA MAKAROVIČ: TETA MAGDA

Tistega četrta sva odšli s teto Magdo kupovat novo prevleko za blazino, vendar sva si premislili in kupili rajši nekaj malega čokolade, slanih prest pa štiri pisane ogrlice - izredna priložnost, je rekla teta, jutri jih najbrž ne bodo več imeli.

Tiste ogrlice so bile zelo lepe. Res sva imeli srečo. Zjutraj sem našla bankovec za 10 evrov. Moja teta je bila presenečena. Tako sem vedela, da bo to eden srečnih dni, vse je šlo kot po maslu in še spoznala sem zelo lepega fanta. Star je tako kot jaz, je višji od mene, ima modre oči in rjave lase. Bil je zelo lep, pogovarjala sva se in potem me je celo povabil, da se še kdaj dobiva. Seveda sem takoj poklicala teto in ji povedala, začela se je smejati in mi dejala, da naj poiščem šivanko ter bucike. S teto sva šli na oddelek s sadjem, ko se je v mojo teto zabil nenavaden moški. Sprva se nisva zmenili za njega, ampak potem ko sem se ozrla nazaj, sem videla, da je imel nekaj na desni strani. Ampak sem se samo obrnila in šli sva naprej. Kar naenkrat sva zaslišali en pok, s teto sva se spogledali in hitro skrili za toaletni papir. Videla sem moškega, ki se je prej zaletel v mojo teto. Hodil je in nekaj oziroma nekoga iskal. V roki je imel nekaj podobnega puški. Začel je razmetavati in metati stvari s polic. Videti je bil jezen. Midve s teto sva ga videli skozi luknjico. Upala sem, da naju ne bo videl. Zagrabil je enega od prodajalcev, mislim, da je bil blagajničar. Začel ga je nekaj spraševati. Izgledalo je, kot da je hotel najti nekoga. Slišala sem, da je hotel opis ženske. Bilo je zelo čudno. V trgovini nas ni bilo veliko. Hotela sem slišati, koga opisuje, ampak se ni nič slišalo. Moški ga je spustil in začel streljati v zrak ... brez pomena in potem je začel vpiti. Kar naenkrat je utihnil in izginil. Slišala se je samo hoja. Minilo je približno 20 minut, nič se ni spremenilo, samo hoja, in njega nisem več videla. Teta Magda je bila mirna, kljub temu da sva bili ujeti. Dejala mi je: »Vse se bo vse rešilo«. Jaz sem bila prestrašena do kosti. Po 5 minutah sem videla moškega še enkrat, ampak zdaj se je vedno bolj bližal najinemu skrivališču. Potem ga je nekdo poklical in ta moški se je hitro obrnil ter izginil, tako da ga s teto nisva videli. Malo je manjkalo, da bi naju videl, takrat sem še teto videla, da se je tresla in očitno je bila zelo živčna. Začela sem ugotavljati, da je situacija resna. Sprva se sploh nisem zavedala, da ta moški misli vse skupaj resno. Jaz sem vse skupaj jemala kot film, ker je res vse skupaj izgledalo tako. Misliha sem, da se bo na koncu vse srečno končalo, saj moramo razmišljati pozitivno. Ampak nič ni kazalo na to. Moški se je kar hitro vrnil nazaj. Edino kar sva slišali, je bil en pok, kar mislim, da je bil strel. Samo upam, da ni kdo poškodovan. Temu moškemu naj bi bilo

ime Mitja. Slišala sem pogovor med poslovodjo in moškim, ki ga je vprašal po imenu. Sprva se je nekaj upiral in ni hotel povedati, ampak potem je povedal, da mu je ime Mitja. Poslovodja je potem utihnil in ga nisem več slišala govoriti. Zato mi je bilo zelo sumljivo, začela sem iskati možne scenarije, kaj bi se lahko zgodilo, nisem hotela pomisliti na najslabše. Samo ko sem povezala vse skupaj, je bilo smiselno. Slišali smo pok, ki je bil podoben strelu, poslovodja je bil tiho že zelo dolgo časa. Prej se je nekaj pogajal z njim. Kar naenkrat pa utihnil. Vse skupaj je imelo smisel. Tako sem videla oziroma spoznala, da ta možakar misli resno. Minili sta že 2 uri. Nič se ni spremenilo, edino Mitja je nosil prvo pomoč. Stavim, da za poslovodjo, nekaj se je moralo zgoditi. Bila sem prestrašena, ker nisem vedela, kaj se dogaja. Hkrati pa sem bila zelo zmedena, da še ni prišla nobena pomoč ali kakšni policisti. Moja teta nikoli ne nosi telefona, kadar gre po opravkih, jaz ga pa še nimam. Čudno pa je, da kdo drug od nakupovalcev ni poklical pomoči. Spet je minilo veliko časa in spet se ni kaj spremenilo. Niti policija ni prišla, ker če bi prišla, bi se poskušala pogajati z njim. Tako da še vedno ostajamo prepuščeni sami sebi. Zato sem se odločila narediti načrt, kako pobegniti. Seveda nisem povedala teti, ker vem, da bi rekla, da ne smem delati tega. Hitro sem skovala načrt in to presenetljivo hitro. Teta je za pomiritev šivala in tako sem izkoristila priložnost. Hitro sem se izmuznila. Teta me je videla in jezno pogledala. Z glavo sem ji nakazala »oprosti« in šla. Moškega nisem videla, ampak sem še vedno pazila. Moj glavni cilj se je prebiti se do blagajne, kjer bi našla telefon in poklicala policijo oziroma pomoč. Imela sem slabo vest, da sem pustila teto samo. Na to sploh nisem pomislila, zdaj se pa zavedam, da sem pustila teto samo in sploh nisem pomislila na to, da se ji lahko kaj zgodi. Ampak bila sem zelo blizu blagajne. Na poti do blagajne sem videla sledi krvi. Hotela sem to pustiti, kljub temu sem bila radovedna in začela sem slediti sledem. Na tleh je ležal poslovodja. Bil je ustreljen. Nisem mogla dolgo gledati in ko sem se obrnila, sem zaslišala krik. Bil je ženski krik. Samo upala sem, da to ni bila teta Magda. Morala sem iti pogledat, koga je našel. In seveda je bila moja teta. Srce sem imela v hlačah, bilo me je zelo strah. Zvezal jo je in jo samo pustil. Spraševal jo je, kje je tista punca, ki je bila zraven nje. Ko se je ozrl, me je videl in stekel za mano. V roki je imel puško, to me je še bolj gnalo, da sem tekla. Ko sem se obrnila, da bi videla, kje je, ga kar naenkrat ni bilo. Vedela sem, da se nekje skriva. Kljub temu sem se odločila iti do blagajne. Končno sem prišla do te blagajne, ko me je samo zagrabil in hitro zvezal. Hotela sem se upreti, ampak mi ni uspelo. Zvlekel me je do tete, ki je bila poškodovana. Nisem ji mogla pomagati, saj sem imela zvezane roke.

Čez nekaj časa smo zunaj slišali zelo glasne krike in končno je prišla pomoč. Vdrli so specialci in na sredini je bil Donald Trump. Vsi smo bili presenečeni. Celo Mitja, ki je kar odvrigel orožje. Gospod Donald je dejal, naj Mitja preneha z vsem skupaj. Specialci so ga aretirali, reševalci so zagledali mojo teto in ji hitro pomagali. Na žalost je poslovodja umrl. Donald Trump je hitro izginil, prav tako specialci in Mitja. S teto sem šla v bolnišnico. Povedali so mi, da je zelo hudo z njo in da so jo dali v umetno komo. Samo tako se bo lahko pozdravila. Dolgo sem zadrževala jok, ampak nisem več mogla. Zdravniki so me nekaj časa mirili, potem pa so obupali. Čudili so se, kje so moji starši. Povedala sem jim, da jih nimam, da je moja skrbnica teta Magda. Z mano je ostala medicinska sestra, dokler ni prišla socialna delavka. Socialna delavka je hotela, da grem z njo. Seveda sem se upirala. Sčasoma je popustila in mi rekla, da lahko ostanem pri teti.

DVA MESECA POZNEJE ...

In smo tu dva meseca pozneje. Teta se je zbudila iz umetne kome, ampak še vedno je v bolnišnici in okreva. Če še nisem povedala, dobila je dva strela v prsni koš, eden je bil zelo blizu srca, in pa pretres možganov. Vsak dan po šoli sem šla v bolnišnico, kjer sem naredila nalogo in bila z njo tudi ponoči. Tako se je vse dobro končalo. Po koncu vse te tragedije in srečnega konca za naju, sem morala začeti obiskovati psihiatra, ki mi je zelo pomagal. Ampak moja teta okreva in jaz sem vesela, ker je moja teta v redu.

JULIJA GRADIŠNIK, 8. a

Khan Ronja Fischer, 3. b

Zunaj ptiči pojo,
otroci pa glasno kričijo.
Veter mi piha v obraz
in v meni se prebudi notranji glas.

Ta notranji glas mi pravi,
kaj je v moji glavi.
Ta svetla senca v daljavi
pa mene pred mojo podobo
postavi.

Neža Slemenik, 9. b

Nad mano nebo, ki obdaja ves svet,
pod mano roža, ker mrtev je cvet.
Poteptana pod pritiskom sveta,
ki doživlja ga ta trobentica.

Žalost in obup, ki jo prinaša,
sta kot napol prazna čaša.
Počutim se, kot da bežim
iz sveta, kjer živim.

Lana Rajh, 9. b

Uči nas vse,
čedalje težje je
in hkrati zabavnejše,
tuhta kakšen test bo dal,
Eureka, še to bom dodal.
Le poglej, cvek se je podal,
Janeza na dopolnilnega bom dal.

Andraž Cigler, 9. b

AKROSTIH: LJUBEZEN

Ljubezen premaga vse.
Jasno nebo nad mano je in
upanje zadnje umre.
Bolezen z imenom ljubezen,
ekosistem spremeni in vse drugače se zdi.
Zdravilo za to je bližina,
eksotična toplina in
neskončna milina.

Neža Slemenik, 9. b

Julija Stjepanović, 3. b

MOJ PROSTI ČAS IN UČINKOVITOST

Tretješolci smo mnenja, da če se med prostim časom sprostimo, uživamo in pozabimo na vsakdanje skrbi, smo pri učenju in delu tudi bolj uspešni. Dela se lotimo z večjim veseljem in čas tako hitreje mine. Vse to vpliva tudi na naše zdravje in počutje. Zelo pomembno je tudi, da si dejavnosti dobro načrtujemo in si natančno pripravimo urnik. Preberite, na kakšne načine vse se sproščamo tretješolci.

V prostem času rad igram bobne. Včasih gledam televizijo ali igram igrice na telefonu. Kadar je lepo vreme, se vozim s kolesom ali s skirojem. Večkrat grem ven, kjer se s prijateljem igra različne igre. Svoj prosti čas preživljam tudi z družino, kadar gremo skupaj na sprehod. Prosti čas mi pomeni veliko, ker lahko delam tisto, kar si želim.

Jure Majcen, 3. b

Med tednom imam bolj malo prostega časa, kolikor pa ga je, ga izkoristim za sprehod in igro. V prostem času rada peljem na sprehod našega psa Ulija. Kadar je toplo, se

vozim s kolesom in se rolam. Prosti čas je zelo pomemben, da si nabere novih moči in energije.

Asja Rader, 3. b

Svoj prosti čas preživljam tako, da je vsak dan drugačen. Med tednom se moj prosti čas začne, ko opravim vse za šolo. Takrat si vzamem čas zase, za igro in prijatelje. Prosti čas preživljam tako, da med tednom pomagam delati drva in pomagam v hlevu. Vsako soboto imam prosti čas zase in grem na rokomet. Po rokometu gremo s prijatelji na pico. Enkrat na mesec grem na lutkovno predstavo. Zelo rad se družim s sošolcem Lanom. Vsak popoldan lahko grem k dediju Marjanu in tam pečem palačinke. Zvečer ob 18. uri pogledam risanko, ob 19. uri pa se odpravim v posteljo.

Tibor Kogelnik, 3. a

V svojem prostem času sem zelo rada zunaj, ker se potem lažje učim. Rada kolesarim in tekam, saj sem potem spočita. V prostem času rada obiščem bico, ki mi pripoveduje o življenju nekoč. Rada grem tudi na sprehod v gozd, kjer je veliko zanimivih živali. V prostem času se rada igram družabne igre skupaj z družino. Rada obiščem tudi kmetijo dedka, ker lahko čisto sama hranim živali. Rada pomagam tudi čistiti stanovanje, saj sta starša potem zelo vesela. Zelo me sprošča tudi sestavljanje sestavljank. Rada gledam televizijo in zraven zaspim.

Neža Repnik, 3. a

Prosti čas najraje preživljam zunaj na svežem zraku. Moj najljubši šport je nogomet, zato se pri brcanju in tekanju za žogo vedno sprostim. Skoraj vsak dan grem s psom na sprehod v gozd, kjer se nadiham svežega zraka. V prostem času velikokrat berem knjige, ker je to poučno. Za zabavo igram različne družabne igre s starši ali prijatelji.

Luka Matavž, 3. b

Prosti čas je za nas pomemben, ker se ob njem sprostimo in uživamo. V prostem času lahko opravljaš veliko različnih dejavnosti kot so nogomet, košarka, jahanje, rokomet, kolesarjenje ... Ob prostem času lahko tudi kuhamo, pečemo in delamo še druge različne stvari. Hobiju rečemo tudi konjiček. V prostem času tudi rada jaham, rišem, kolesarim, rolam in se igram s prijateljicami. Če ne bi imeli prostega časa, ne bi bili spočiti in sproščeni. Če nimamo prostega časa, smo v šoli slabši in naredimo veliko

napak. Moja mama v prostem času rada bosta na snegu. Ko je zima, se tudi jaz rada smučam. Med zimskimi počitnicami smo veliko na Kopah, kjer preživljamo prosti čas.

Emma Kiri Ruter, 3. a

Prosti čas je pomemben, ker se ob tem sprostimo. V prostem času gledam televizijo in se ukvarjam z različnimi športi. Ob ponedeljkih imam brainobrain, v torek in sredo pa rokomet. Doma rada telovadim, najraje tekam na tekalni stezi. Včasih grem na obisk k dedku in babici, kjer se igram. Zelo rada se igram z živalmi, najraje z zajčki. Ob sredah hodim na plezanje, za kar me je navdušila Janja Garnbret. Veliko časa preživim s svojim bratcem, ki mi rad nagaja. Zvečer rada preberem tudi kakšno pravljico. Zvečer se hitro odpravim v posteljo, ker zelo rada spim.

Tinkara Kašnik, 3. a

Moj prosti čas je zelo pomemben, ker se ob tem sprostim. Najraje telovadim in pri tem uživam. Zelo rad igram košarko z družino ali prijatelji. Včasih po televiziji gledam filme in dnevniki. Rad igram različne vrste igrice na telefonu, velikokrat pa se igram z našo navihano psičko Lili. Skupaj s sestrico se zelo rada vozim s kolesom okoli hiše, z bratom pa najraje igram namizne igre. Ko pride na obisk moja sestrična, se najraje igramo z baloni. Večkrat grem tudi na obisk k babici in dedku.

Ažbe Pogorevc, 3. a

Svoj prosti čas najraje izkoristim za druženje in igranje s starši. Skupaj igramo družabne igre ali pa pogledamo družinski film. V prostem času se rada tudi rolam in družim s prijateljicami. Kadar sem prosta, se tudi učim. Prosti čas je zelo pomemben, ker imam takrat čas zase in stvari, ki jih imam rada. V poletnem času sem najraje na morju ali bazenu. Pozimi se rada sankam in kepam. Med vikendom imam veliko prostega časa in takrat se družimo s sorodniki. Moja mama svoj prosti čas preživi z urejanjem, sajenjem in vzdrževanjem rož. Oče svoj prosti čas preživi v naslanjaču, saj med tednom zelo veliko in naporno dela. V prostem času tudi zelo rada telovadim ali pa se igram s sestrično.

Ajla Mekanović, 3. a

Prosti čas je pomemben, ker se pri tem sprostiš. Med prostim časom delamo stvari, ki so nam všeč in medtem uživamo. Zdravo je, da smo veliko zunaj in se gibamo. Ni dobro, da smo veliko časa za ekranom. Pomembno je, da imamo svoj prosti čas, ker

se potem lažje učimo. Med prostim časom gremo z družino večkrat na bazen. Po pouku imava s Tinkaro dvakrat na teden rokomet. Rada grem na obisk k sestrični, ker ima dva psa. Med prostim časom se rada rolam, kolesarim in vozim s skirojem. Med slabim vremenom se z družino igramo družabne igre.

Lana Kumer Vulc, 3. a

Prosti čas je pomemben, saj se medtem sprostiš in uživaš. V prostem času najraje berem knjige, gledam filme, se igram s psom in mačkami. Po navadi grem tekat ali pa obiščem babico in dedka. Ob ponedeljkih grem na brainobrain, kjer se učimo računati. Če je poletje, se gremo kopat ali pa si sami postavimo bazen. Vsako soboto grem na Kremžarjev vrh, kjer imamo poleti tabor. Najraje hodim na jahanje, kjer se učim trikov s konji. Rada grem tudi z mamo v trgovino, kjer nakupujeva hrano.

Tinka Kac, 3. a

Prosti čas je pomemben, ker se takrat sprostimo in uživamo. V prostem času lahko počneš veliko dejavnosti, kot so kolesarjenje, jahanje, igranje z žogo. V prostem času rada jaham, kolesarim in počnem še veliko drugih dejavnosti. Prostemu času rečemo tudi hobi ali konjiček. Če ne bi imeli prostega časa, ne bi bili sproščeni in bi bili slabši v šoli. Moja mama v prostem času rada kuha in gre na sprehod. Moj brat v prostem času rad piše zgodbice in igra igrice. Moj ata v prostem času rad kolesari, deda gleda televizijo, bica pa rada hodi na sprehode.

Filipa Pranič Rotovnik, 3. a

Luka Matavž, 3. b

Ponoči in podnevi mislim nanj, fanta mojih sanj.

Odvračam hrepeneča čustva vsa, ki se navezujejo na drugega.

Eureka, že grem do njega, fanta mojih želja.

Zvesta sem mu vse dni svojega življenja.

Iskra takoj je preskočila, vendar se samo pri meni razvila.

Jasno nebo so oblaki prekrili in sonce zakrili.

A jaz se predala ne bom nikoli.

Manca Krevh in Neža Slemenik, 9. b

RIMARIJE

Muca Maca je lepa kot taca.

Brčice ima kot svila,

muca mleko bo popila.

Lisica je zvita kot ptica Mica,

ptica Mica je učiteljica.

Mravlja Mara otrok ne mara.

Rada pa ima bonbone,

jih zavije v kokone.

Zajček Marko se vozi z barko.

Na barki ribice lovi,

za kosilo pri mucu Maci jih dobi.

Pajek Najek plete mrežo,

da mravlje ulovi.

Za kosilo jih pojé,

ostanke pa deklice dobé.

Ribica plava, po morju drsi,

prstanček najde, se poroči.

Medved brunda, godrnja,

jezno hodi sem in tja.

Opica mu ponagaja,

saj z kužkom rada laja.

Nelka Britovšek, Tinkara Perše in

Anika Repnik, 1. b

Teja Strnad, 3. b

NARAVA

Ptiči na vejah sedijo,
otroci na igrišču norijo.
Cvetijo na travi rožice,
v šoli trpijo množice.

Sonce sveti
naravnost v oči.
Veter šumi,
bog ve, kam hiti.

Zeleno hribovje,
na njem pa bukovje.
Kmetije samotne kot jaz
naše družbe so odraz.

Tigo Jeromel, 9. a

LETO DNI

Zima pride, sneg zapade,
vse rože pokrije in vse ubije.
Zima pade, sneg se stali,
vse oživi in vsaka roža zacveti.

Poleti sončni žarki
sijejo na nas,
vsi so na nogah in
vsi se vesele.

Cela rdeča, oranžna in
rumena je jesen,
še trava je barvita,
ko listi jo pokrijejo.

Zala Korošec, 9.

LUČ

Vedno sama stoji,
a nikoli sama ni.
Ko kdo približa se,
ne odzove se.

K oblakom ozira se,
na drugo pa niti ne.
Družbo vedno ima,
ampak raje sama se smehlja.

Samoto rada ima.
V njej zapolni se njeno srce
in zato srečno do konca življenja stoji.

To vse na mojo sestro spomni me,
ki rada sama je.

Zaradi tega se nikoli ne pritožuje,
saj ko družbo potrebuje ...
... ima mene.

Eva Tušnik, 8. a

NARAVA

Narava res je lepa reč,
bolj jo gledaš,
bolj ti je všeč.

Zvok šumenja dreves res se ti dotakne
ušes.

Marsikdo sploh ne ve,
kaj narava je,
a zagotovo pritegne vse.

Ko zjutraj prebudiš se,
res ni boljšega občutka,
kot poslušanje igranje črička,
ki gode in poje s tako veliko užitka.

Anže Novak Lešnik, Maj Gams, Amar
Ribo, 8. b

Žiga Ramšak Stanko, 3. b

POMLAD S PTIČKAMI

Pomlad se je začela,
vreme ni več kot strela.
Sonce posijalo je,
a jabolko zraslo ne.

Ker suho je bilo,
črno nebo je prišlo.
Črno nebo solze je spustilo
in tla navlažilo.

Ptički zapeli so,
zato jabolko zraslo bo.
Ljudje bodo veseli,
saj po okusu bodo drveli.

Zapeli so s ptičkami
in nahranili jih z žličkami.
Ptički so bili veseli,
saj so z ljudmi pomlad preživeli.

Alen Kolar in Anej Kovač, 7. a

Anna Gadiak, 3. b

POMLAD

Po dolgem času snega in ledu,
sonce posijalo je.
Zvončki in trobentice
cvetijo in »vzklijo«.

Otroci smejoči mamice veselijo
in jih nasmejijo.
Očetje razigrani otroke razigrajo.
Babice in dedki z vnuki se
igrajo,
strici in tete pa pisanko pripravljajo.

Pomlad je lepa reč.
Je kot sonce, ki žari,
toliko veselja na nebu lebdi.

Hana Krevh in Naja Kac, 7. b

Andraž Hace, 3. b

IGRIŠČE

Že leta tu sameva
žoga rdeče-bela.
Igrišče čisto prazno,
nas spominja na
otroški smeh,
ki med poletjem se
razlegal je po vseh vaseh.

Roža, ki ob košu je cvetela,
je že zdavnaj ovenela.
Ptičje petje spet se umirja,
saj prihajajoča zima naokoli dirja.

Ampak kmalu zaslišal
se bo glas,
ki prebudil bo prav celo vas.
Ko toplo bo spet postalo,
vse bo tu se spet igralo.
Ko poletje bo prišlo,
vse spet res veselo bo.

Manca Praprotnik, 9. a

CESTA DO MESTA

Cesta do mesta, cesta do mesta,
stara si in "znucana",
ne najboljš' "popucana",
a še vedno najboljša.

Cesta do mesta, cesta do mesta,
avtomobili po tebi hite,
brezglavo po tebi drve,
po tebi se pelje stara Toyota.

Yuri Jeromel 9. a

STRIPOVSKI NATEČAJ 2022

Veliko mero kreativnosti so naši učenci pokazali tudi pri ustvarjanju **stripov**. Sodelovali so na *stripovskem natečaju*, ki ga organizira *Koroška osrednja knjižnica dr. Franca Sušnika Ravne na Koroškem*. Letošnja tema je bila **PRIGODE IZ ČEBELOGRADA**. V pisanju in risanju so se pod mentorstvom učiteljice Tadeje Germadnik Modrej preizkusili učenci: **Jaka Gošnak, Maj Rošer, Vanesa Berložnik, Miša Žvikart, Hana Krevh, Naja Kac, Katarina Osojnik, Zala Matavž, Ana Kaker, Hana Kogelnik**. Z učenci smo se v maju v popoldanskih urah udeležili tudi zaključne prireditve v knjižnici na Ravnah, kjer je sodelujoče učence navdušil **slovenski stripar in ilustrator David Krančan**. Izdelki naših učencev pa so razstavljeni v tamkajšnji Stripoteki. Enega izmed njih vam ponujamo v branje.

Tadeja Germadnik Modrej, mentorica

Katarina Urojniak in Zala Matavž

Prigode iz Čebeljegrada

RIŠE: ZALA
PIŠE: KATARINA

TO JE ČEBELJE GRAD

V NJEM ŽVIJO
LJUDJE, OBSEDENI S
ČEBELAMI.

10m OD ČEBELJEGRADA
STOJI SRŠENJEDOL

10m OD SRŠENJEDOLA
PA STOJI OSACITY

UMIRITE SE, KAJ IMATE
VOJNO?

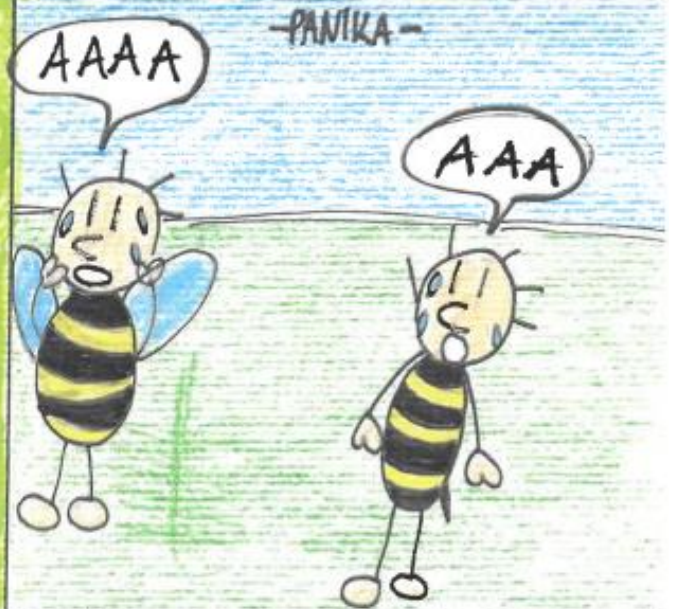
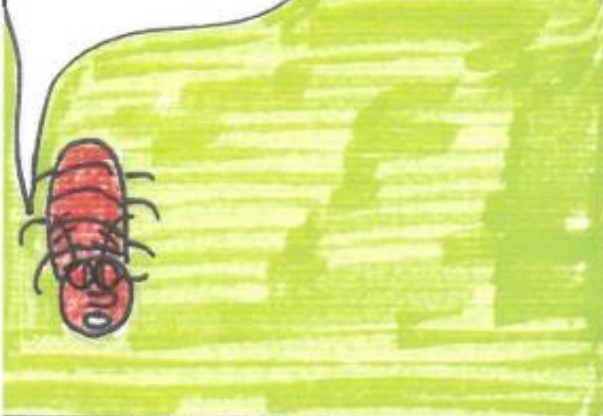
JAJ,
IMAJO

PIFLAR ŠČUREK DOBI IDEJO...

KONČAL
BOM TO!

ČE NE
NEHATE,
VAS BOMO
POJEDLI!

AAAA

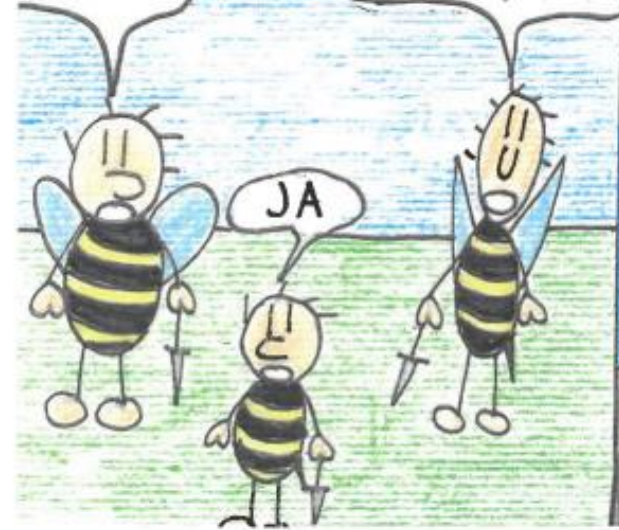
-PANIKA-

AAA

SAM RES

NEHATI MORAMO

IN TAKO JE BIL V ČEBELJEGRA
MIR ...

JAJ

VSJAJ ZA
NEKAJ
ČASA...

ZA 9 GORAMI,
S TEM MISLIMO
SOSEDNI TRAVNIK

TAM LEŽI ŽUŽKOTOWN

VSI SE BOJJO ŽUŽKOV

IN ŽE MILIJON LET SE
ČEBELE, OSE, ... NISO OBISKALE

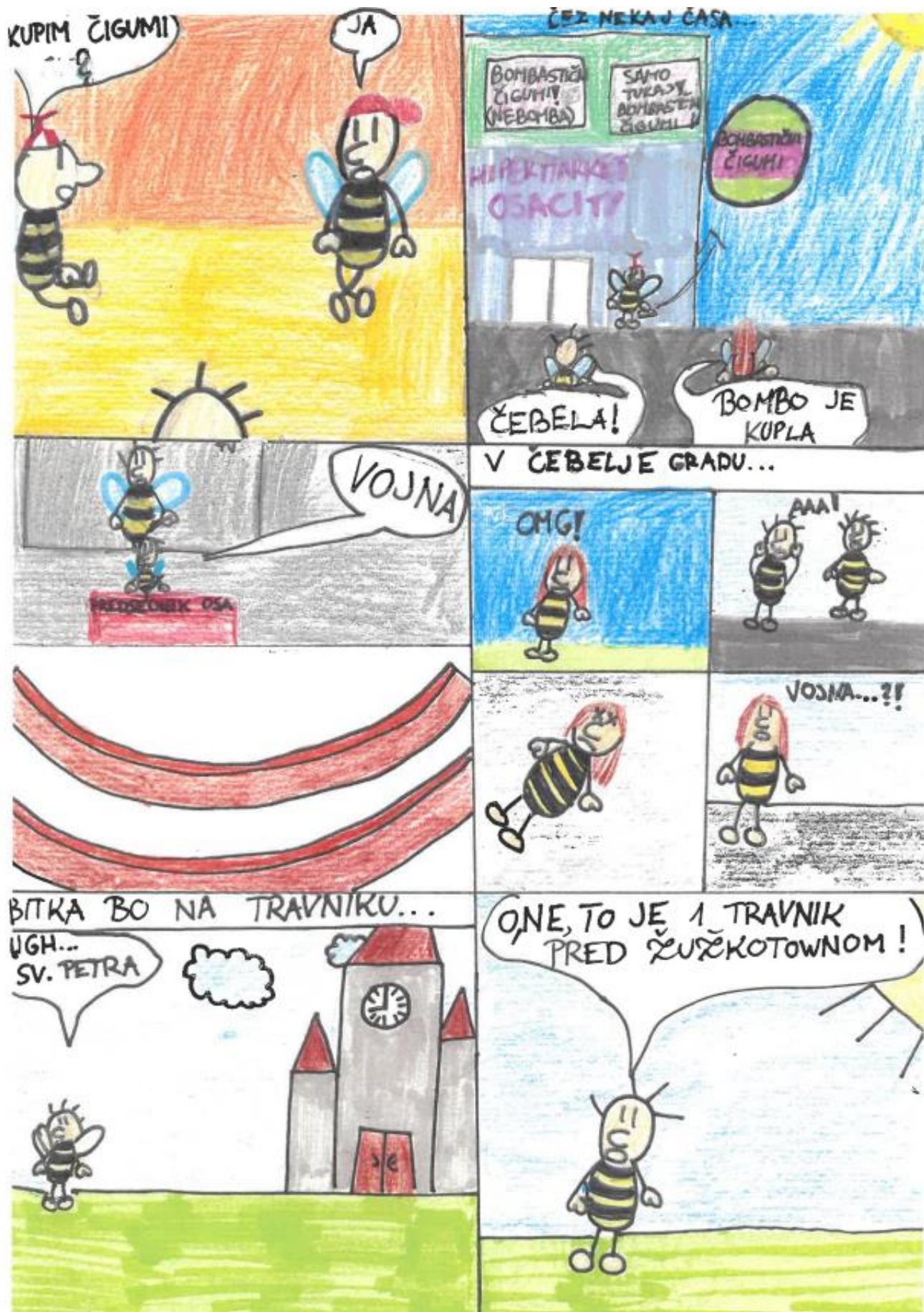

NEKEGA DNE V
ČEBELJEGRADU

SE MLADE ČEBELE
IGRAJO RESNICA ALI
IZZIV.

OSJELCI - VOJAKI...

SRŠENJEGRAD - VOJAKI...

ČEBELJEGRAD - VOJAKI...

ČAKAJTE, KAJ DELAJO TUKAJ SRŠENI?

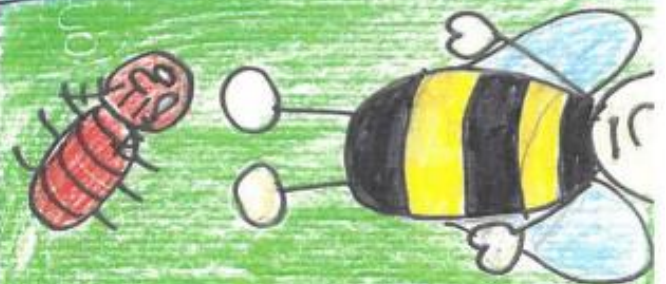
BOLECAJT NAM JE, PA SE PRIDEMO MALO TEPSTI. ☺

KAJ PA VI TUKAJ DELATE?

AAA, "ŠČURKI"?

NOVA FACIA

V letošnjem šolskem letu se nam je pridružil novi učitelj, in sicer učence od 7. do 9. razreda poučuje zgodovino in geografijo učitelj Miha Slana. Intervju z njim so opravile šestošolke, ki so obiskovale novinarski krožek.

1. Se nam lahko, prosim, na kratko predstavite. Od kod prihajate? Kaj počnete v prostem času? Katere hobije imate?

Prihajam iz Murske Sobote, iz mesta, ki leži na skrajnem severovzhodnem delu Slovenije oz. kot pravimo po domače iz »kurje glave«, torej prihajam iz glave kokoši, kot ljubkovalno pravimo naši prelepi Sloveniji. Prosti čas rad preživim s svojimi najbližjimi, rad preberem kakšno dobro knjigo, ki mi jo priporočijo učenci v šoli ali prijatelji. Zelo rad pa tudi potujem po svetu in spoznavam nove kulture. Zelo rad pa tudi igram košarko. V preteklosti sem jo igral kar konkretno in kljub moji »žepni višini« mi je šlo kar dobro. Rad tudi kolesarim in pomagam svojim prijateljem, ki imajo doma kmetije, pri njihovem vsakdanjem delu.

2. Zakaj ste se odločili za študij zgodovine in geografije? Zakaj ste se odločili postati učitelj?

Pri izbiri poklica sem najbolj izhajal iz tega, kaj lahko jaz kot posameznik naredim dobrega za druge in ostali svet. Predvsem za prihodnost in napredek človeštva - to me je najbolj zanimalo - kaj bi lahko jaz dal drugim ljudem. Pri tem razmišljanju pa sem ugotovil, da nisem tip človeka, ki bi lahko nekaj izdelal oz. imel sposobnost, da ustvarim nov izum ali izdelek, ki bi olajšal življenje človeštva, ampak da lahko s svojim znanjem, ki sem ga pridobil med študijem in iz življenjskih izkušenj, mladim ljudem, vam učencem, pomagam v življenju, torej na vaši življenjski poti. To je tista najpomembnejša zadeva, ki se mi zdi kot osebi in kot učitelju zares pomembna.

3. Kako dolgo že poučujete? Ste učili že na kateri drugi šoli? Zakaj ste se odločili poučevati ravno na naši šoli?

Kot učitelj zgodovine in geografije poklic opravljam drugo leto. Svojo karierno pot sem začel na majhni šoli na Goričkem, v Fokovcih, ki ima približno 70 učencev, torej skoraj

petkrat manj kot vaša oz. zdaj naša šola. Odločitev, da pridem v vaše prelepe kraje, je bila zelo težavna, predvsem zaradi dolge poti, zaradi katere sem tudi veliko premišljeval – ali se bom zmožen vsakodnevno tako dolgo voziti in kako se bom znašel med drugačnimi ljudmi ter drugačno kulturo in okoljem. Jezik sicer govorimo zelo podoben. Z učenci devetega razreda smo se pogovarjali, kako govorijo oni v lokalnem jeziku, torej v koroščini, in kako jaz v prekmurščini, in smo ugotovili, da je kar veliko besed zelo podobnih, predvsem tistih, ki izhajajo iz Avstrije oz. iz nemškega jezika. Sem se pa na koncu odločil, da to službo sprejemem predvsem zaradi izziva. Vožnja in novo okolje oz. nove situacije povzročajo pri ljudeh nelagodje in če želiš to nelagodje preseči, se moraš z njim soočiti. In na koncu boš tudi uspel, tako kot jaz. In ni mi žal. Če bi se še enkrat odločal o tej stvari, bi z največjim veseljem sprejel enako odločitev.

4. Vam je ljubše poučevanje zgodovine ali geografije in zakaj?

Predmeta sta po mojem mnenju zelo posebna in to vprašanje se mi zdi zelo težko, skoraj nemogoče je nanj odgovoriti. Če bi pa že moral izbirati, pa raje izberem zgodovino, pa ne zaradi pouka kot takega, temveč zaradi tega, ker ima že vsak izmed nas za seboj neko zgodovino, iz katere se lahko nekaj naučimo. In kaj je pomembno, da se naučimo iz naše zgodovine?! Da napak, ki jih delamo vsi, v prihodnosti več ne ponavljamo.

5. Kako se počutite na naši šoli, kakšni se vam zdimo učenci, kako se razumete s sodelavci?

Ko sem na prvi šolski dan stopal v šolo, sem imel seveda malo treme. Spraševal sem se, kako me bodo sprejeli učenci. Seveda sem vedel, da so že nekaj slišali o meni – da prihaja nekdo nov in še iz drugega okolja, da prihaja »en Prekmurec«. A ko zakorakal v razred in ko sem se prvič srečal s svojimi novimi učenci, je ta trema minila. Moram priznati, da z največjim veseljem prihajam v vaše kraje in v vaše razrede, saj je vsak razred po svoje malo drugačen, ampak vsi so odlični. Sodelavci pa so me tudi sprejeli zelo odprtih rok, za kar sem jim zelo hvaležen, saj so mi zelo olajšali mojo karierno pot na tako veliki šoli oz. v mojem velikem izzivu, ki sem ga sprejel.

6. Kdaj ste kot učitelj najbolj zadovoljni in kdaj malo manj?

Moje največje zadovoljstvo je – kljub temu da mi učenci pravijo, da imam težke teste in da težko sprašujem – da učenci vseeno pridejo v moj razred nasmejani in da z veseljem prihajajo k mojim uram. To se mi zdi najpomembnejše. Pomembno mi je tudi,

da od mojih ur odhajajo veseli, sproščeni in z nekimi novimi znanji, ki so jih pridobili, ne samo od pouka, temveč tudi iz življenja in iz zgodb, ki jim jih povem. Malo manj pa sem zadovoljen, ko se z učenci, ki jih jemljem kot odraščajoče ljudi, nekaj dogovorimo, pa se potem tega dogovora oni ne držijo oz. na dogovor hitro pozabijo. Prav tako mi ni všeč, če mi ne zaupajo tistega, kar jim leži na duši oz. če mi ne povedo, da se jim kaj z moje strani ni zdelo prav. Če tega človeku ne poveš, tega ne more nikoli popraviti.

7. Kaj mislite, da bi počeli, če ne bi bili učitelj zgodovine in geografije?

To vprašanje je zelo dobro. Če izhajam iz prvega obdobja v mojem življenju, sem kot otrok želel postati smetar. Zelo mi je bilo všeč, da so se smetarji vozili na smetarskem kamionu. Kot otrok sem tudi veliko pomagal na podeželju, pri svoji babici in prijateljih na kmetijah, tako da je bila moja druga želja glede poklica, da postanem kmet. Ampak sedaj, po vseh teh izkušnjah, ki sem jih pridobil, ne bi tega nikoli zamenjal za poklic učitelja.

8. Kakšni ste bili kot učenec, kateri predmet vam je bil najljubši in katerega predmeta niste marali?

Ko sedaj gledam vas, učence, v razredu, ste si vsi drugačni, in tako je bilo tudi v mojih časih. Lahko povem, da kot učenec nisem bil nič posebnega, bil sem tak, kot ste vi danes. Vse pa je bilo odvisno od učitelja. Pri nekaterih učiteljih smo sedeli pri miru kot »cveki« oz. kot »žebli«, kot mi pravimo, torej nismo povedali nič, pri drugih smo pa bili malo bolj nagajivi in sproščeni. Najraje sem imel, kot tudi večina fantov danes, športno vzgojo. Pri srcu sta mi bili tudi zgodovina in geografija, pa ne zaradi samega učenja, temveč predvsem zaradi učitelja, ki pa je bil tudi tisti moj prvi stik z zgodovino in geografijo. Kljub temu da je ta naš učitelj od svojih učencev zahteval zelo, zelo veliko znanja, sem rad bil pri njegovih urah. Nisem pa maral predvsem slovenščine, kar pa sedaj malo obžalujem, saj bi mi poslušanje pri pouku slovenščine prišlo še kako prav. Pri srcu mi niso bili tudi tuji jeziki, ker jih nisem znal oz. ker mi niso šli. Sedaj na to seveda gledam drugače – čeprav ti neka stvar ne gre dobro, moraš v njo vložiti še več truda in energije.

9. Bi nam, učencem, radi še kaj sporočili?

Sporočam vam, da ostanite veseli, zadovoljni, tu in tam tudi malo nagajivi, predvsem pa željni znanja. Pa ne samo znanja iz šolskih klopi, temveč tistega znanja, ki vas v

življenju trenutno najbolj osrečuje. In da ko boste zapustili šolske klopi v Šmartnem, da se ne boste bali neuspeha. Neuspeh je nekaj vsakdanjega, nekaj, kar morate premagati.

Katarina Osojnik, Tamina Schulz, 6. a, in Gaja Mlakar, 6. b

ENGLISH IN FUN

Helping the Earth Begins at Home

We can help the planet by starting at home. We can turn off the lights when we don't need them or turn off the taps. If the weather outside is nice, we can go to our school or to work by bus instead of by car. That'll make the air cleaner and it will be easier to live on Earth. If we go for a walk in the park we shouldn't throw the rubbish on the floor but in the litter bin. We can have more litter bins at home, like clothes litter, paper waste or organic waste. When we go shopping we should use reusable bags and we shouldn't waste plastic, because plastic is the main problem of our polluted Earth. We can use public transport or share cars, when we can.

Alja Vranjek, 8. a

Hugging a Tree May Be Stupid, Chopping It Down Even More So

A lot of people laugh at you if you hug a tree. What they don't realize is that chopping a tree can cause more damage than hugging one. Many people don't care about the environment and our future so they agree with the stupid and harmful things people do that damage the Earth. In some countries hugging a tree is illegal. I really don't see the point in that rule. You can chop down as many trees as you want and with that you pollute our planet but you are not allowed to hug one. Well, that is really unfair.

Some of the biggest problems on our planet are the polluted air and the polluted oceans as well as the fact, that the icebergs in the Antarctica are melting. As a result of that our oceans are starting to rise and many animals are losing their homes. This is just horrible. If we continue polluting the Earth, people won't be able to live on such a polluted and disgusting planet. So we will probably slowly die from the polluted air. And just like that the last human on Earth is going to die. I may be overreacting a little right now but if you think twice our future won't be any brighter in reality.

To stop polluting the Earth we need to recycle the trash and we can sometimes go to school or to work by bike. If we live really far away, we can use public transport. We shouldn't waste that much water and electricity. For example: you can turn off the water when you don't need it anymore. Slowly every piece of rubbish that will be thrown in the garbage bin and not in the nature will start to make the difference.

Eva Kovše, 8. a

Helping the Earth Begins at Home

I chose this title because if you want to help our planet you need to start at home. We should recycle our rubbish and turn the taps, computers and TVs off when they are not in use.

The water is polluted and the air is polluted as well. The air is polluted because we drive too much with cars. The water is polluted because we throw rubbish into the rivers and into the sea. We waste a lot of electricity because we don't turn the lights and the computers off when we don't use them.

We should recycle all the rubbish. We should turn the taps, lights and computers off when we don't use them. We shouldn't throw rubbish into the nature. We should share cars when we can. We should use more natural resources (wind, sun...). We shouldn't throw everything away; we should reuse things instead.

Klara Stopernik, 8. b

Adopt a Greener Lifestyle!

I think that the meaning of this title is that we must think more green and also behave in a green way. We must be kind to the nature, we shouldn't pollute it. If we do bad things to the Earth, she will find a way to make us pay for all the bad things we did to her, for Example with hot summers, no rain, floods or forest fires. I chose this title because we should all adopt a greener lifestyle.

The main problem for me in this modern world is pollution and destroying the ozone with all the gas. We don't even know how much gas is sent from cars into the air. Because of this many countries have polluted the air very much and people there can't

be outside without a mask. If we don't do something about it, we will maybe have polluted air in Slovenia too. Because of global warming the icebergs are melting and falling apart and the animals there are dying.

If we think more green, we could do something good for our future. We should recycle things, we should use public transport or cycle more, we should also use more renewable resources. I think we shouldn't wash cars with drinking water, because we will maybe run out of it someday.

Maj Kac, 8. a

ERASMUS+

Superznanstveniki na pohodu po Portugalski

Naša šola uspešno nadaljuje z Erasmus+ KA229 projektom. Le-ta povezuje štiri evropske osnovne šole – po eno s Portugalske, iz Italije, z Nizozemske in iz Slovenije. Po tem, ko se je mednarodna ekipa učiteljev oktobra dobila na nizozemski partnerski šoli na temo »vesolje«, je konec aprila (19. 4. 2022–24. 4. 2022) potekal naslednji del projekta.

Tokrat se je mednarodna skupina učiteljev zbrala v kraju Guimaraes na severu Portugalske. Naša nova tema je bila ŽUŽELKE. Z naše šole so se izmenjave udeležile naslednje učiteljice: Sonja Simetinger, Petra Turk, Marija Zaljuberšek Friškovec in Mateja Žgur.

Ves teden smo imeli pester in zanimiv program. Obiskali smo tamkajšnji znanstveno-raziskovalni laboratorij, okoliško javno osnovno šolo, največ časa pa smo preživel na

portugalski partnerski šoli, ki je zasebna osnovna šola Colegio do Ave. Tam smo prisostvovali pouku, imeli hospitacije, izmenjali izkušnje v mednarodnem timu ter snovali učne priprave in gradiva, ki jih bomo uporabili pri pouku angleščine in drugih predmetov pri učencih 1.–3. razreda.

V okviru projekta je izšla knjiga *Superinventors make the city green*, ki uči o onesnaževanju in spodbuja k ohranjanju čiste, neokrnjene narave. Nastalo je tudi čudovito drevo sodelovanja, *The Superinventors Tree*, ki so ga sooblikovali portugalski, italijanski, nizozemski in tudi naši učenci. Celoten projekt se lepo povezuje z našimi celoletnimi ekovsebinami in EKOdnevom, ki smo ga pripravljali za učence celotne šole ob mednarodnem dnevu čebel, 20. maja.

Konec septembra pa smo na vrsti mi. Naša šola bo gostila mednarodno ekipo učiteljev, ki bo skupaj z maskotami – superznanstveniki odkrivala novo temo, ki pa naj zaenkrat ostane še skrivnost.

Vabljeni še, da spremljate spletno platformo projekta z utrinki dejavnosti z izmenjave na Portugalskem ter tudi drobci iz povezanih učnih vsebin z vseh partnerskih šol, vključenih v ta projekt: <https://wke.lt/w/s/rfXD0l>.

Erasmus ekipa naše šole

NAŠI DOSEŽKI

TEKMOVANJE IZ SLOVENŠČINE »MEHURČKI«

V šolskem letu 2021/22 so tretješolci v okviru dodatnega pouka brali in spoznavali avtorja Andreja Skubica in njegovo delo *Babi nima več telefona*. Tekmovanje je potekalo 29. 3. 2022. Na tekmovanju je sodelovalo 9 učencev iz 3. a in 3. b razreda.

Vsi učenci so za sodelovanje prejeli priznanja.

»V resnici je tudi otroško življenje precej stresno, polno čustveno zapletenih odnosov in izzivov, zato jih nima smisla zavijati v vato, bolje jim je pomagati izživeti te strahove, odkriti možne rešitve, se poskusiti vživeti v drugega.«
(Andrej Skubic)

Knjiga *Babi nima več telefona* spada med zbirko *Trio Golaznikus*. To so zabavne zgodbe o mlajših osnovnošolcih, Liamu, Tomažu in Liji. V njih se prepletajo zgodbe polne napetih dogodivščin, humorja in raziskovanja prijateljstva ter odnosov. Zbirko bogatijo imenitne ilustracije Tanje Komadina. Namenjena je otrokom od šestega leta

dalje in pomaga otrokom, da bolje razumejo svoja občutja in občutja ljudi okoli njih, hkrati pa jim sporoča, kako pomembna sta v življenju prijateljstvo in sočutje.

Takole pa je vsebino knjige *Babi nima več telefona* povzela tretješolka Ema Kiri Ruter:

Tomaž si je v šolski garderobi ravno obuval copate, ko je do njega prišel Liam s svojim novim telefonom. Potem je prišla še Lija in rekla, da je ta telefon zanič. Ko je bilo konec pouka, sta šla Lija in Tomaž k Liamu domov. Liam je še vedno igral igrice na telefonu. Tomaž in Lija sta začela gledati po Liamovih predalih. Tomaž je odprl predal in v njem zagledal plastično punčko. Začel se je norčevati iz njega in punčko podal še Liji, da se je še ona začela norčevati iz njega. Liam je bil zelo jezen in jima povedal, da je to spomin na njegovo babi, potem pa ju je nagnal iz sobe. Takoj ko je Tomaž prišel domov, mu je mama povedala, da je ta punčka spomin na Liamovo babico, ki je že umrla. Ko sta Lija in Tomaž naslednjič prišla k Liamu, so se odločili, da bodo poklicali predsednika države. Na telefon se jim je javila neka ženska. Potem so se odločili, da bodo poklicali Petra Klepca. Javil se jim je gospod. Nekaj časa se je Liam pogovarjal z njim, potem pa je prekinil in si shranil njegovo številko. Potem je Tomaž šel v predal iskat Liamovo punčko. Tomaž je Liamu povedal, da se lahko pogovarjaš tudi z drugimi stvarmi, na primer s punčko od babi. Potem pa so se vsi skupaj začeli smejati in začeli skakati po postelji.

Anita Prikeržnik, vodja tekmovanja

CANKARJEVO TEKMOVANJE 2021/2022

VEDRE BLIŽINE MED NAMI

V šolskem letu 2021/2022 so osnovnošolci ponovno tekmovali za **Cankarjevo priznanje**.

Letošnji bralni izziv je bil:

1. VIO – MEHURČKI = Šolsko tekmovanje: marec 2022

- 2. in 3. razred: Andrej Skubic: *Babi nima več telefona*

2. IN 3. VIO = Šolsko tekmovanje: november 2021, Regijsko tekmovanje: december 2021

- **4. in 5. razred: Nataša Konc Lorenzutti: Kakšno drevo zraste iz mačka**
- **6. in 7. razred: Andrej Rozman Roza: Predpravlјice in popovedke in Josip Jurčič: Kozlovska sodba v Višnji Gori**
- **8. in 9. razred: Nataša Konc Lorenzutti: Gremo mi v tri krasne (šolsko in regijsko)**

Šolsko tekmovanje za učence 4.—9. razreda smo izvedli **9. novembra 2021**. Tekmovalo je **37 učencev**. Bronasto priznanje je osvojilo **17 učencev**. Na **Regijsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje**, ki je potekalo v decembru preko Zooma, sta se uvrstila **2 učenca**, osmošolec in devetošolka.

Devetošolka Neža Slemenik je na regijskem tekmovanju osvojila SREBRNO PRIZNANJE. Iskrene čestitke vsem prejemnikom priznanj, vsem tekmovalcem pa pohvala za vložen trud pri pripravi na tekmovanje.

Obilo bralnega navdiha vam želimo tudi v prihodnje.

Tadeja Germadnik Modrej,

predsednica Šolske tekmovalne komisije za Cankarjevo tekmovanje

VESELA ŠOLA

Tekmovanja iz Vesele šole se je letos udeležilo kar 7 učencev: Zala Matavž, Katarina Osojnik, Mija Slemenik, Gaja Mlakar Gilčvert, Neža Slemenik, Manca Krevh in Ažbe Turičnik.

Letošnje teme so bile zanimive, ampak tudi zelo težke. Vsako leto je pri tekmovanju za doseg dobrih rezultatov potrebno veliko volje, časa in truda. Najbolje sta se na šolskem tekmovanju odrezala **Zala Matavž** iz 6. a in **Ažbe Turičnik** iz 8. a. Oba sta se uvrstila na državno tekmovanje. Iskrene čestitke!

Darja Podjavoršek, mentorica

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE IN NEMŠČINE

Šolsko tekmovanje iz angleščine je na šoli potekalo 11. 11. 2021. Tekmovanja so je udeležilo osem osmošolcev: Neža VIDOVIČ, Tjaš BRICMAN, Ažbe TURIČNIK, Jakob VRANJEK, Sara ČAS, Eva KOVŠE, Alja VRANJEK in Maj KAC in sedem devetošolcev: Tigo JEROMEL, Yuri JEROMEL, Ažbe KUNC, Alen FINK, Lana RAJH, Andraž CIGLER in Aljaž CIGLER. **BRONASTO PRIZNANJE je prejela osmošolka Neža VIDOVIČ in naslednji devetošolci: Tigo JEROMEL, Yuri JEROMEL, Ažbe KUNC, Alen FINK, Lana RAJH in Andraž CIGLER.**

Šolsko tekmovanje iz nemščine pa je na šoli potekalo 18. 11. 2021. Tekmovanja sta se udeležila devetošolca Tigo JEROMEL in Manca KREVIH. **OBA sta osvojila BRON in se uvrstila na državno tekmovanje**, ki je potekalo na daljavo, in sicer 23. 3. 2022. **Tako TIGO kot MANCA sta na državnem tekmovanju osvojila SREBRO.**

Iskrene čestitke.

Nadja Bartol, mentorica tekmovanj

ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ ZNANJA MATEMATIKE – KENGURU

»Matematika kaže pot na vrh gore, ne more pa le-te znižati. Kdor pričakuje slednje, bo razočaran.« (B. Mc Millan)

17. 3. 2022 smo izvedli šolsko tekmovanje, ki se ga je udeležilo **173** učencev od 1. do 9. razreda.

Priznanje KENGURU je osvojilo:

- ▶ v 1. razredu 12 učencev in učenk
- ▶ v 2. razredu 17 učencev in učenk

3. razred:

- ▶ Ema Kiri Ruter, Šimen Bajželj, Luka Matavž, Luka Mežnarc, Jan Pantner, Nina Pleunik

4. razred:

- ▶ Vita Hrastelj, Luka Gošnak, Sara Nabernik, Aljaž Jezernik, Tija Bricman

5. razred:

- ▶ Ajda Serušnik, Jure Kac, Voranc Britovšek, Maks Gams, Aljaž Pungartnik, Grega Šavc

6. razred:

- ▶ Florijan Pranič Rotovnik, Ožbej Šuler, Žan Nabernik, Nik Fujs, Bor Lampret, Tevž Turičnik, Vid Vugrinec, Bor Kotnik

7. razred:

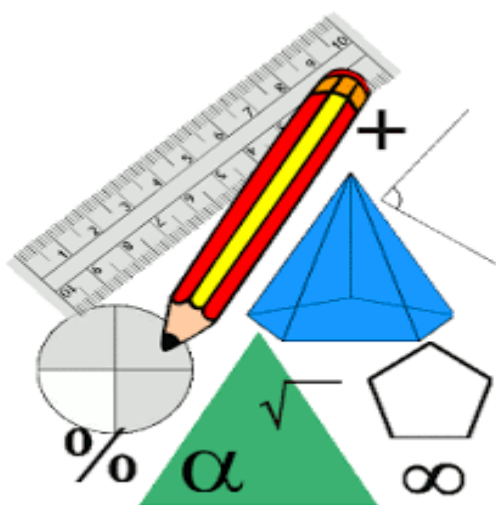
- ▶ Blažka Finc, Hana Krevh, Naja Kac, Žan Kotnik, Vanesa Berložnik

8. razred:

- ▶ Jernej Mežnarc, Anja Pungartnik, Svit Serušnik

9. razred:

- ▶ Maks Gašper, Ažbe Kunc, Alen Fink, Jurij Strmčnik.

Naša šola je letos bila gostiteljica področnega tekmovanja iz znanja matematike za koroško regijo. Na področnem tekmovanju, ki je bilo 6. 4. 2022, so našo šolo zastopali:

- 6. razred: Florijan Pranič Rotovnik, Ožbej Šuler in Žan Nabernik
- 7. razred: Blažka Finc in Hana Krevh
- 8. razred: Anja Pungartnik in Jernej Mežnarc
- 9. razred: Maks Gašper in Anže Kunc.

Bronasto Vegovo priznanje so na področnem tekmovanju osvojili: Florijan Pranič Rotovnik, Ožbej Šuler, Žan Nabernik, Blažka Finc, Anja Pungartnik in Jernej Mežnarc.

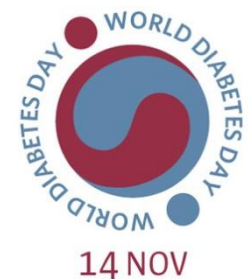
Najuspešnejša učenka naše šole, **Anja Pungartnik** (8. a), se je uvrstila na državno tekmovanje iz znanja matematike, ki je bilo 23. 4. 2022 na OŠ Livada v Velenju. **Anja Pungartnik je na državnem tekmovanju osvojila srebrno Vegovo priznanje.**

Vsem učencem, ki so osvojili priznanja, čestitamo.

Majda Borovnik, učiteljica matematike

TEKMOVANJE IZ SLADKORNE BOLEZNI

V petek, 15. 10. 2021, je potekalo šolsko tekmovanje iz poznavanja sladkorne bolezni. Udeležili so se ga učenci osmih in devetih razredov.

Bronasto priznanje je osvojilo **10** učencev, in sicer: **Manca Krevh, Aljaž Cigler, Anja Pungartnik, Tjaš Bricman, Eva Kovše, Jernej Mežnarc, Yuri Jeromel, Svit Serušnik, Ažbe Turičnik in Neža Slemenik.**

Na državno tekmovanje so se uvrstili prvi trije učenci. Zaradi epidemije koronavirusa je le-to potekalo 20. 11. 2021 na daljavo.

Manci Krevh je uspelo osvojiti zlato priznanje, Anji Pungartnik pa **srebrno priznanje.**

Za dosežen izjemen uspeh jima iskreno čestitamo.

Helena Ocepek, mentorica

TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE

V sredo, 20. oktobra 2021, je na šoli potekalo tekmovanje iz biologije za Proteusovo priznanje. Udeležilo se ga je **24** učenk osmega in devetega razreda, ki so morali pokazati svoje znanje o **pajkovcih v Sloveniji**.

Bronasto Proteusovo priznanje so osvojili **Julija Gradišnik, Ažbe Turičnik, Tigo Jeromel** in **Neža Vidovič**.

Čestitamo.

Helena Ocepek, mentorica

TEKMOVANJE IZ KEMIJE

V torek, 18. januarja 2022, je potekalo šolsko izbirno tekmovanje iz kemije. Udeležilo se ga je 18 učencev iz osmih in devetih razredov.

Na regijsko tekmovanje, ki je potekalo 26. 3. 2022 na OŠ Mežica, so se uvrstili Svit Serušnik, Eva Tušnik in Julija Gradišnik iz 8. razreda ter Alen Fink iz 9. razreda.

Bronasto priznanje so osvojili trije učenci: **Alen Fink, Svit Serušnik** in **Eva Tušnik**.

Iskrene čestitke vsem dobitnikom priznanj.

Helena Ocepek, mentorica

LOGIKA IN FIZIKA v šolskem letu 2021/2022

Logika:

V letošnjem šolskem letu se je pravilnik podeljevanja priznanj iz logike spremenil.

Iz pravilnika:

Na šolskem tekmovanju (od 1. do 7. razreda) prejme bronasta priznanja 1/3 tekmovalcev v vsaki skupini, pod pogojem, da dosežejo vsaj 30 % možnih točk. Bronasto priznanje prejmejo tudi vsi drugi tekmovalci, ki dosežejo več kot 66 % možnih točk. Učenci 8. in 9. razreda prejmejo bronasta priznanja na regijskem tekmovanju (na šolskem prejmejo priznanje o udeležbi). Nivo vsako leto določi komisija na podlagi doseženih rezultatov.

Najboljši tekmovalci na državnem tekmovanju prejmejo srebrna in zlata priznanja.

Več si lahko preberete na povezavi: <https://www.zotks.si/logika/pravila>

Uspešnost naših učencev:

Na šolskem tekmovanju je 51 učencev osvojilo bronasto priznanje, od tega 33 na razredni stopnji in 16+2 na predmetni stopnji.

Na predmetni stopnji so bronasta priznanja osvojili naslednji učenci in učenke

6. razreda: Špela Juvan, Vid Vugrinec, Tevž Turičnik, Gaja Mlakar Gilčvert, Bor Lampret, Nik Fujs, Žan Nabernik, Bor Kotnik, Andraž Mežnarc in Eva Ropoša;

in **7. razreda:** Hana Krevh, Blažka Finc, Žan Kotnik, Jaka Gošnjak, Ana Kaker in Naja Kac.

V **8. in 9. razredu** dobijo potrdilo za udeležbo na šolskem tekmovanju naslednji učenci: Ažbe Turičnik, Jernej Mežnarc, Anja Pungartnik, Marcel Lazarevič, Alen Fink, Lana Rajh, Maks Gašper in Manca Krevh.

Hana Krevh, Ažbe Turičnik in Alen Fink so se uvrstili na **regijsko tekmovanje**.

Hana je osvojila **srebrno priznanje** na regijskem tekmovanju, **Alen in Ažbe** sta osvojila **bronasti priznanji** ter se uvrstila na **državno tekmovanje**. Oba sta **NA DRŽAVNEM tekmovanju osvojila SREBRNI PRIZNANJI**.

Fizika:

V letošnjem šolskem letu je novost pri kriterijih podeljevanja priznanj.

Iz pravilnika:

Na šolskem tekmovanju lahko osvoji priznanje Čmrlj do 1/3 tekmovalcev iz posamezne tekmovalne skupine na šoli, razvrščenih po dosežku, pri čemer mora imeti zadnji prejemnik vsaj 1/3 možnih točk.

Tekmovalec lahko prejme bronasto Stefanovo priznanje, če je na regijskem tekmovanju dosegel vsaj 1/3 možnih točk.

Najboljši tekmovalci na državnem tekmovanju **osvojijo zlato ali srebrno Stefanovo priznanje** (ne pa obeh hkrati).

Več preberite na povezavi: <https://www.dmfa.si/Tekmovanja/FiOS/Pravilnik.aspx>

Priznanja ČMRLJ iz znanj fizike so na šolskem tekmovanju osvojili:

8. razred: Anja PUNGARTNIK (8. a) Svit SERUŠNIK (8. b)	9. razred: Alen FINK (9. b) Yuri JEROMEL (9. a) Tigo JEROMEL (9. a)
--	---

Na področnem tekmovanju so **BRONASTA STEFANOVA PRIZNANJA** osvojili: osmošolca **ANJA PUNGARTNIK** in **SVIT SERUŠNIK** ter devetošolca **ALEN FINK** in **TIGO JEROMEL**.

Na državno tekmovanje se je uvrstil SVIT SERUŠNIK in osvojil SREBRNO STEFANOVO PRIZNANJE.

Iskrene čestitke vsem dobitnikom priznanj.

Pred nami so še zadnji šolski dnevi in potem ... pričakovane in zaslužene poletne počitnice. Uživajte v sončnih, poletnih dneh, kjerkoli jih boste preživljali ...

Andreja Žužel, učiteljica matematike in fizike

IZGUBA ENERGIJE SONCA SKOZI ATMOSFERO

V šolskem letu 2021/22 je znanstveno-raziskovalne barve naše šole zastopal učenec **Alen Fink**. Alen je na »predizboru« na Ravnah pokazal, razložil, pojasnil, kaj se dogaja z energijo svetlobe iz Sonca, preden zadane površje Zemlje. Komisija in vsi navzoči so soglasno potrdili, da je Alen opravil sijajno raziskovalno nalogo in da si ta naloga zasluži, da zastopa celotno Koroško na nacionalnem srečanju v Murski Soboti. V Murski Soboti je Alen osvojil **srebrni kipec – sovo**, ki predstavlja najvišji dosežek raziskovanja na področju osnovnega šolstva. Kaj je Alen delal in o čem govori njegova raziskovalna naloga!?

Raziskovalna naloga razišče vzroke, zakaj se energija Sonca, ki pade na "pokrov" atmosfere, skozi le-to porazgubi oz. zmanjša. Izguba je seveda odvisna od različnih dejavnikov, časovnih parametrov, temperature ozračja v različnih plasteh, sestave in debeline ozračja, zračnega tlaka na različnih višinah. Na izgubo energije skozi atmosfero ne moremo vplivati. Raziskovalna naloga je sestavljena iz teoretičnega dela in eksperimentalno-raziskovalnega dela, ki argumentirano ovrže oz. potrdi hipoteze, ki si jih je v nadaljevanju zastavil. Na Zemljo pade vsako sekundo 1360 J energije (na kvadratni meter). To vrednost imenujemo solarna "konstanta". Izraz konstanta ni pravilen zaradi razlik v oddaljenosti Zemlje od Sonca ter 11-letnih ciklov sončevih peg. Razlike so v območju 3–4 %. Solarna konstanta drži samo za energijo, ki doseže zemljin rob atmosfere. Na preostalih planetih so vrednosti drugačne. Cilj te raziskovalne naloge je raziskava (merjenje, analitično in eksperimentalno dokazovanje in ugotavljanje), koliko te sončne energije doseže Zemljino površje ter kateri pojavi (temperatura, vlažnost veter, vreme) vplivajo na izgubo te energije. Z raziskovalno nalogo je Alen dokazal, da je vreme kompleksen pojav v naravi in da ključno vpliva na prehod energije skozi atmosfero, prav tako se je dotaknil tudi onesnaženja atmosfere.

Robert Sterkuš, mentor

REZULTATI ŠPORTNIH TEKMOVANJ v šolskem letu 2021/2022

- **ATLETIKA PODROČNO EKIPNO – Velenje, 4. 10. 2021:**

dečki (4. mesto) – Andraž Cigler, Alen Fink, Gašper Kovač, Tine Pogorevc, Svit Serušnik, Jurij Strmčnik, Marcel Metulj, Andrej Pleunik, Jernej Mežnarc, Miha Kac, Jaka Gošnak, Voranc Britovšek, Matija Kac, Maj Gams, Jure Kac, Žan Kotnik, Tjaš Lipovšek, Jakob Dobnik, Anej Pleunik, Jaka Pogorevc.

16. mesto v skupnem seštevku med 46. šolami v Sloveniji.

- **TEK ZA UŽITEK – Šmartno, 28. 9. 2021:**

Šola je tekmovala v zbiranju pretečenih oz. prehojenih kilometrov z drugimi šolami v Sloveniji. K projektu je bilo prijavljenih 74 šol. Zbrali smo 1770 km in se uvrstili med 15 šol v Sloveniji.

- **PODROČNO EKIPNO IN POSAMIČNO TEKMOVANJE V BADMINTONU ZA UČENCE LETNIK 2007, 2008, 2009 – Ravne na koroškem, 16. 2. 2022:**

Lovro Jovan je osvojil 1. mesto, Anže Novak Lešnik pa 3. mesto. Oba učenca sta se uvrstila na državno tekmovanje.

- **DRŽAVNO TEKMOVANJE V BADMINTONU: Mirna na Dolenskem, 15. 3. 2022:**

Lovro Jovan in Anže Lešnik Novak sta se uvrstila med 16 najboljših v državi (uvrstila sta se v 1/8 finala).

- **DRŽAVNO TEKMOVANJE V ŠPORTNEM PLEZANJU: Šenčur, 9. 5. 2022:**

Denis Trost je osvojil 9. mesto.

- **MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V KOŠARKI – dečki letnik 2007: Šmartno, 11. 5. 2022:**

Šolsko ekipo so sestavljali: Jurij Strmčnik, Aljaž Cigler, Miha Kac, Žan Polovšak, Tjaš Bricman, Andraž Cigler, Alen Fink, Anže Novak Lešnik, Lan Plevnik, Tine Pogorevc in Marcel Lazarević. Osvojili so **1. mesto**.

- **ŠOLSKI PLESNI FESTIVAL: Maribor**

Na tekmovanju je sodelovala Ana Kaker in osvojila 23. mesto.

- **PODROČNO POSAMIČNO TEKMOVANJE V ATLETIKI: Slovenj Gradec, 23. 5. 2022:**

Mlajši dečki: skok v daljino: Matija Kac – 1. mesto, Žan Nabernik – 4. mesto, Andraž Mežnarc – 10. mesto; tek 60m: Anže Balažic – 5. mesto, Nejc Lauko – 10. mesto, Anej Kac – 14. mesto; met vorteksa: Filip Dobnik – 4. mesto, Matic Pačnik – 8. mesto, Bor Lampret – 10. mesto; tek 300m: Maj Rošer – 1. mesto, Aleksander Založnik – 11. mesto, Tevž Turičnik – 12. mesto; skok v višino: Žan Kotnik – 2. mesto; tek 600m: Voranc Britovšek – 6. mesto, Anej Laure – 10. mesto;

Mlajše učenke: met vorteksa: Ana Kaker – 4. mesto, Manca Rošer – 5. mesto; tek na 60m: Ula Padovnik – 19. mesto, Ajda Serušnik – 20. mesto, Zala Kovač – 24. mesto; skok v daljino: Lana Krajnc – 3. mesto, Tina Kovač – 10. mesto, Taja Verhovnik – 12. mesto; skok v višino: Neja Sinreih – 6. mesto; tek 300m Žana Ramšak Stanko – 12. mesto, Nika Jeseničnik – 13. mesto, Gaja Uranc – 14. mesto;

Starejši dečki: tek 60m: Gašper Kovač – 6. mesto, Anej Hribernik – 3. mesto, Tigo Jeromel – 10. mesto; suvanje krogle: Tine Pogorevc – 3. mesto, Jakob Dobnik – 5. mesto; skok v daljino: Andrej Pleunik – 5. mesto; tek 300m: Aljaž Cigler – 2. mesto, Jurij Strmčnik – 5. mesto; tek 1000m: Jernej Mežnarc – 2. mesto, Svit Serušnik – 7. mesto; met vorteksa: Anej Pleunik – 3. mesto, Anže Lešnik Novak – 9. mesto, Miha Kac – 11. mesto; štafeta 4x100m (Gašper Kovač, Aljaž Cigler, Tigo Jeromel, Anej Hribernik) – 6. mesto;

Starejše učenke: tek 60m: Ema Kuhelnik – 5. mesto, Eva Kovše – 10. mesto; tek 300m: Julija Gradišnik – 5. mesto, Manca Praprotnik – 6. mesto; suvanje krogle: Manca Krevh – 2. mesto; skok v daljino: Eva Kaker – 1. mesto, Lana Rajh – 3. mesto; štafeta 4x100m (Ema Kuhelnik, Julija Gradišnik, Eva Kaker, Eva Kovše) – 4. mesto.

ZA SLADOKUSCE

Če ste sladkosnedni in vam bo med počitnicami kdaj dolgčas, se preizkusite v pripravi sladice, ki so jo pripravljale že naše babice, ko so jim ostali jajčni beljaki od peke krofov. To so že skoraj pozabljene snežne kepice, za katere so tretješolci prvič slišali. Moram vam povedati, da so bile vsem zeeelooo všeč.

SNEŽNE KEPICE

Sestavine:

3 beljaki

3 žlice sladkorja

3 vanilijeve sladkorje

1 l mleka

1 vanilijev puding (4 žlice mleka + 1 žlica sladkorja)

Postopek:

1. Beljake stepemo v res trd sneg – toliko, da nam iz sklede ne pade na glavo, če jo obrnemo. V sneg nato postopno, po žlicah dodajamo sladkor, stepamo naprej do željene trdote.
2. V širokem loncu pristavimo mleko in ga skoraj zavremo. Ogenj zmanjšamo in potem v mleko vstavljamo kepe – to storimo tako, da z žličko zajamemo sneg in žličko podrgnemo ob skledi, da dobimo lepo kepico.
3. V mleko previdno polagamo oblikovane kepice. Naenkrat jih vstavimo le toliko, da se med seboj ne dotikajo, tudi ko narastejo. Mleko med kuhanjem kepic ne sme vreti, sicer razpadejo.
4. Ko kepe narastejo, to je po kakšnih 30 sekundah, jih z dvema žlicama previdno obrnemo in skuhamo še po drugi strani.
5. Ko so kepe kuhane, jih poberemo iz mleka in naložimo v skledo ali kozarce. Poskusimo odcediti čim več zajetega mleka. Postopek ponovimo, dokler ne porabimo vsega snega. Ko končamo, lonec z mlekom odstavimo s cedilom poberemo vse ostanke beljaka v mleku.
6. V mleko nato vkuhamo še 1 vanilijev puding. Puding malenkost ohladimo, nato z njim prelijemo kepice v kozarcu ali skledi. Vse skupaj postavimo v hladilnik, da se dobro ohladijo.

Dober tek in lepe počitnice vam želi učiteljica Anita.

